

செந்தமிழ்.

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தினின்று மாதந்தோறும் வெளிவரும்

ஒரு தமிழ்ப்பத்திரிகை.

“எனத்தானு நல்லவை கேட்க வளைத்தானு
மான்ற பெருமை தரும்”—திருவள்ளுவர்.

தொகுதி ககா.] ஆர்மதி-ஸ்ரீ ஆனி-மீ [பகுதி அ.
Vol. ௩௩. June—July—1921. No. 8.

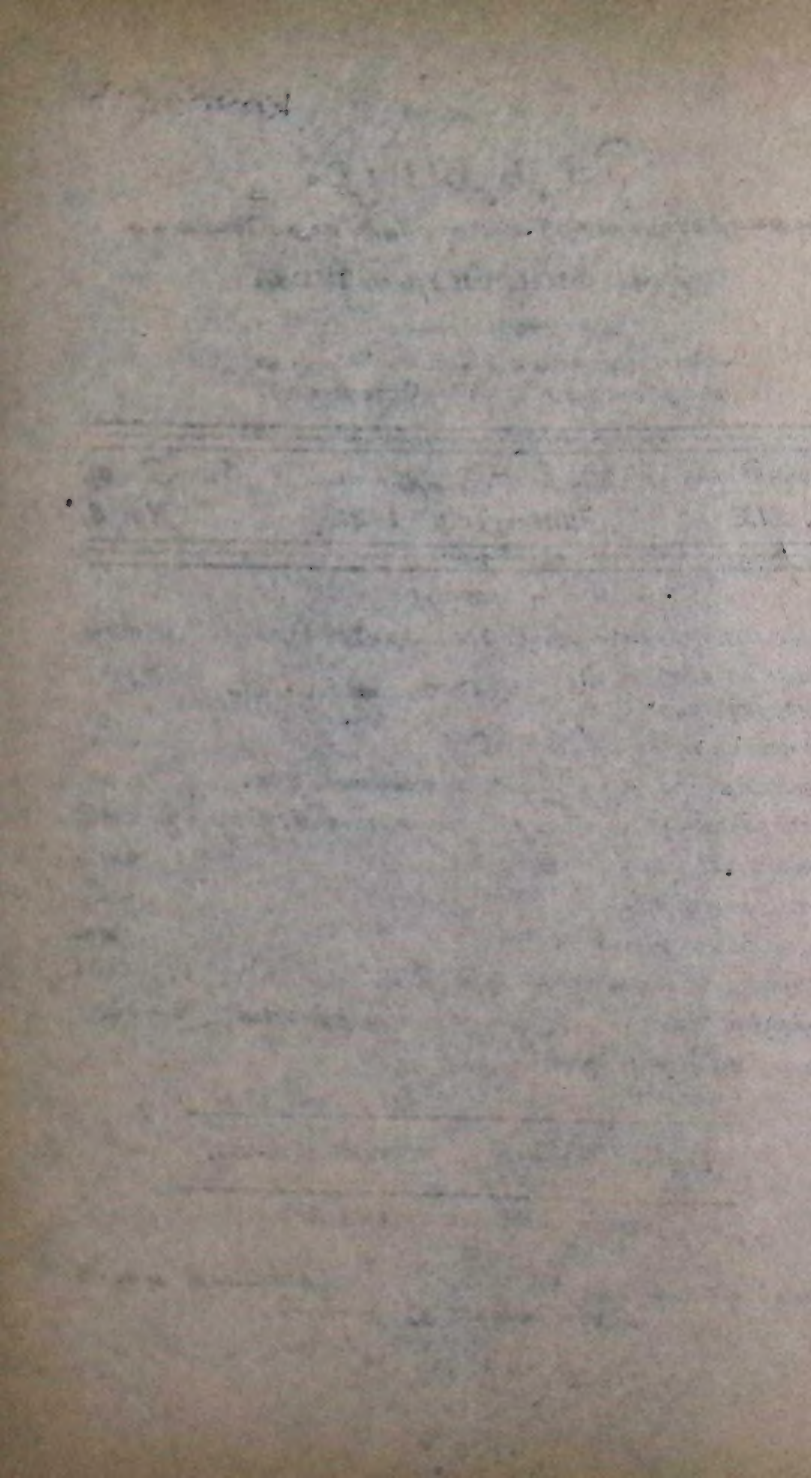
உள்ளுறை.

சோதிடப்பொருத்தம்:—	ஸ்ரீமத். சோமசுந்தாதேசிகர்.	உச்சு
அரிச்சந்திர சரிதை	} „ K. G. சேஷையர் B.A.B.L.	உருசு
ஒரு திருத்தம்:—		
புண்டிமண்டலசதகம்:—	பத்திராதிபர்	உருள
சிறைவிடந்தாதி:—	ஸ்ரீமத் சு. நல்லசிவன்பிள்ளை.	உருந
விவாகாகசியம்:—	„ ர. கிருஷ்ணமாசாரியர், வித்யாநிதி.	உருந
ஆங்கிலத் தமிழ்ப் பரிசேஷணம்:—		உருந
வைரப்பறக்கணிப்பு:—		உருள
புத்தகமதிப்புரை:—	பத்திராதிபர்.	உருசு
பழமொழி மூலமுமுரையும்:—	பத்திராதிபர்.	177—184
திருக்குற்றாலமலை:—	உதவிப் பத்திராதிபர்.	9—16.
மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தின் } வாவுசெலவுகணக்கு:— }		

பத்திராதிபர்—திரு. நாராயணையங்கார்.

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கமுத்திராசாலைப்
பதிப்பு.

வருஷம் ஒன்றுக்கு ரூ. 4.] [தனிப்பிரதி அரை-8.
வெளிநாடுகளுக்கு ரூ. 4—8—0.

செந்தமிழ்.

தொகுதி கக.] துர்மதி-ஸ்ர ஆனி-மீ [பகுதி அ.
Vol. XIX. June—July—1921. No. 8.

சோதிடப்பொருத்தம்.

“சோதிடப்பொருத்தம்” என்ற தலைப்பின்கீழ்ப் பண்டித S. சுப்பிரமணியசுந்தரிகள் ‘செந்தமிழில்’ XVI-வது தொகுதி 309-வது பக்கம்முதல் 312-வது பக்கம்வரை, பரிபாடல் 11-வது பாடலிலுள்ள முதற் பதினான்குவரிகளை எடுத்துக்கொண்டு “இவ் விஷயத்திற் சோதிடத்திற் கரைகண்ட பண்டிதரவர்களுக்குச் சந்தேகம் சிறிதும் தோன்றாமையின், முற்காலத்துத் தமிழ் நூலாசிரியர்களுக்குச் சங்கீதத்திற்போன்று சோதிடத்திலும் ஒப்புயர்வில்லா வல்லமையிருந்ததென்றுமாத்திரம் அவர்கள் குறிப்பித்தனர். என்னைப் போன்ற சிலருக்கு ஆங்கு இரண்டொருசந்தேகங்கள் நிகழா நின்றன. சூரியனிருக்கும் இராசிக்கு முன்னே பின்னே இரண்டாவதாயுள்ள இராசிக்கப்பாற் புதன் செல்லுதலில்லை யென்பது உம், முன்னுவதாயுள்ள இராசிக்கப்பாற் சுக்கிரன் செல்லுதலில்லை யென்பது உம் சோதிடநூல்கற்றார்யாவருக்கும் வெளிப்படையாம். சூரிய நுதயமாகும்போதும் அஸ்தமிக்கும்போதும் அதற்குச் சிறிதே விலகப்பெறும்புதனை நாம் ஏதோ சிலசமயங்களிற்றான் காணக்கூடும். ஆகவே அதனைச் சூரியனிருக்கும் இராசிக்கு முன்னுவது இராசியின்கட் காண்பது அசம்பவமேயாமெனத் தெரியவருகின்றது. சுக்கிரன் சூரியனிருக்குமிராசிக்கு நான்காவது இராசியிற் காணப்படவேண்டுமாயிற் சூரியனது உதயாஸ்தமயகாலங்களில் அதனை உச்சியிற்காணுதல் வேண்டப்படும். அஃதன்றியும் நடுப்பகலிலும் நடு இராத்திரி

யிலும் சக்கிரானது உதயாஸ்தமயங்கள் காணப்படுதலும்வேண்டும் அக்காலங்களில் அவற்றிற்குச் சம்பவமின்மையும் வெளிப்படையே யாம். “வதூயெ-உவநெ ஸூய-பாசு ஜூலிதளவதஃ சுபு” என்று வராகமிஹிராகுறியதும் இதற்குச் சான்றாகும். ஆகவே நமது பண்டிதரவர்கள் காட்டியபடிக்குச் சிங்கத்திற் குரியனிருக்குங் கால் இடபத்திற் சக்கிரனும், மிதுனத்திற் புதனும் காண்டற்கு நியாயம் புலப்பட்டிலது. இதுவுமன்றி, “பாம்புமதியமறையவொல்லை வருநாளென்றது அவ்வாவணிமாதத்து மதிசின்றநாளாகிய வலிட்டத்தை எனவே மதியு மிராசுவு மகரத்துசிற்க” என்று உரையாசிரியர் கூறுமாறு மகரத்து நிறைமதியையும் இராசுவையும் வைத்தின் அது குரியனிருக்கும் சிங்கத்திற்கு ஆறுவதே இராசியாவதுகொண்டும், ஏழாவது இராசியாகியிருந்தாலன்றி அது நிறைமதியாதற்குச் சம்பவமின்மைகொண்டும், அலிட்டத்தின் பிற்பகுதியெனக் கொள்ளின் அவை கும்பத்திருத்தலே பொருத்துவதாமெனக்கொண்டும் பல சந்தேகங்கள் பிறக்கின்றன.” என்றும், பண்டிதரவர்கள் பக்ஷபாதமின்றி உண்மையைப் போதிக்கவேண்டுமென்றும் எழுதியுள்ளார்கள்.

சாஸ்திரியரவர்கட்குத் தோன்றிய சந்தேகங்களாவன :—

- i. ஆதித்தன் சிங்கத்தினிற்க வெள்ளி இடபத்திலிராதென்பது.
- ii. ஆதித்தன் சிங்கத்திலிருக்கப் புதன் மிதுனத்திலிராதென்பது.
- iii. ஆதித்தன் சிங்கத்தினிற்க, மதியம் மகரத்தினின்றால் பூரணமதியமாகாதென்பது;
- iv. மதியம்சின்றநாள் அலிட்டத்தின் பிற்பகுதியெனக் கொண்டு கும்பத்திருத்தலே பொருத்தமுடைத்தானென்பது.

இவ்வாசங்ககட்கு இடந்தந்த பரிபாடற்பாட்டின் அடிகளைக் கீழே குறிக்கின்றேன்.

யிரிகதிர் மதியமொடு வியல்விசம்பு புணர்ப்ப
வெரிசடை பெழில்வேழம் தலையெனக் கிழிருந்து
தெருவிடைப் படுத்தமுன் றென்பதிற் திருக்கையு
ளுருசெழு வெள்ளிவந் தேற்றியல்சேர
வருடையைப் படியகன் வாய்ப்பப் பொருடெரி

புந்தி மிதுனம் பொருந்தப் புலர்விய
 லந்தி யுயர்நிற்ப வந்தணன் பங்குவி
 னில்லத் துணைக்குப்பா லெய்த விறையமன்
 வில்லிற் கடைமகர மேவப்பாம் பொல்லை
 மதிய மறைய வருநாளில் வாய்ந்த
 பொதியின் முனிவன் புரைவரைக் கேறி
 மிதுன மடைய விரிகதிர் வேனி
 லெதிர்வரவு மாரி யியைகென வ்வ்வாற்றாற்
 புரைகெழு சையம் பொழிமழை தாழ
 றெரிதருஉம் வையைப் புனல்.

இதற்கு ஆசிரியர் பரிமேலழகர்கண்டவுரையாவது:—இடப
 வீதி, மிதுனவீதி, மேடவீதி யென வகுக்கப்பட்ட மூவகைவீதியுள்
 ளடங்கிய இருபத்தேழுநாள்களுள், வெள்ளி இடபத்தைச்சேரச்
 செவ்வாய் மேடத்தைச்சேரப் புதன் மிதுனத்தில் நிற்கக் கார்த்திகை
 உச்சமாக விடிதலுண்டாக, குரு மீனத்தில்நிற்க, இயமனைத் தமய
 னாகவுடைய சரி மகரத்தில்நிற்க, ராகு மதியமறையும்படி வரு
 நாளிலே, அகத்தியன் என்னுமீன் உயர்ந்த தன்னிடத்தைவிட்டு மிது
 னத்தைப்பொருந்த முறுகினவெயிலையுடைய முறுவேனிற்குப் பின்
 வரும் கார்தாலத்து மழைபெய்கவென்ற இவ் விதிவழியால் உயர்ந்த
 சையமலைக்கண் மழைபெய்ய மிகுதியாகவருகின்ற வையைப்புனல்
 என்பதாம்.

இவற்றைக் கீழ்க்காட்டும் இராசிச்சக்கரத்துட் காண்க.

வியா முன்	செவ் வாய்	வெள்ளி	புதன் அகத்தி யன்
			கேது
மதி சரி இராகு			ஆதித் தன்

இனி, இப்பாட்டினைப் பாடியவர் ஆசிரியர் நல்லந்துவனார்; இவர் கவித்தொகையில் நெய்தற்கவியை இயற்றியதோடு கவித்தொகையைத் தொகுத்தும் தந்தவர். இதுவரையிற் கிடைத்த பரிபாடற்பாக்களில் (6, 8, 11, 20) நான்குபாக்களைப் பாடியவர்; அகநானூற்றில் நாத் பத்துமுன்றாவது செய்யுளைப் பாடியவர்; நற்றிணையில் 88-ம் பாடலைப் பாடியவர். இவர் வானசாத்திரத்திலும் சோதிடசாத்திரத்திலும் வல்லார் என்பது கவித்தொகையில் நெய்தற்கவியிலே உதாரணக் கூறுமுகத்தானே பரிதியையும் சோமனையும் அந்திக்காலத்தையுமே எடுத்து வெகுஅழகாகக் கூறியிருப்பதனால் விளங்கும். அது வருமாறு:—

“இன்றுணை நீரிப்ப கிரவினுட் டுணையாகித்
தன்றுணைப் பிரிந்தபாஅந் தனிக்குரு குசவுமே
யொண்கடர் ஞாயிற்று விளக்கத்தா னொளிசாம்பு
நண்பகன் மதியம்போ னலஞ்சாய்ந்த வணியாட்கு” (கலி-ச) என்றும்,

(இ-ள். இனியதுணையாகிய நீ கைகிட்டு உன்மனையிடத்தே இருக்கையினாலே ஒள்ளிய கடரையுடைய ஞாயிற்றினது மிக்க ஒளியாலே தன்ஒளி கேடுகின்ற உச்சிக்காலத்து மதிபோலே நன்மைகெட்ட முகத்தினையுடையாட்கு இராக்காலத்திடத்தே தன்சேவலைப்பிரிந்து வருந்தும் தனிக்குருகு தான்துணையாகி உசவாநிற்கும் எ-று.)

“திங்க ளரவுழிற் தீர்க்கல்லா ராயினுந்
தங்காதல் காட்டுவர் சான்றவ ரின்சாய
லொண்டொடி நோய்கோக்கிற் பட்டவென் னெஞ்சநோய்
கண்டுங்கண் ணோடாதிவ் வூர்;” என்றும்,

(இ-ள். சான்றோர் திங்களைப் பாம்புசென்று மறைக்குங்கால் அதனை வருத்தத்தைத் தீர்க்கமாட்டாராயினும் அதன்மேற் றமக்குள்ளகாதலைக்காட்டித் தன்புறுவர்; அதபோல இனிய மென்மை யினையுடைய ஒன்டொடியது நோய்செய்யும் நோக்கிலே அகப்பட்ட என்னுடைய நெஞ்சிடத்துக் காமமோபைக் கண்ணாற்கண்டுவைத்தும் இய்யுரிதுன்னா அந்நித தீர்க்கமாட்டாராயினும், கண்ணோட்ட மாயினும் செய்த லிலர் எ-று)

அகம் 43-ல் “நாழிகைவட்டிலாற் பொழுதறிவதல்லது ஞாயிற்றை யறியப்படாத மழைக்காலம்” என்றும்

செய்யுள் இயற்றினாரென்றால் இவரது சோதிடவல்லமை கூறுதற் கியலாததொன்றும்; அன்றியும், மேலேகாட்டிய பரிபாடலில் அகத்திய ரேன்னும் ஒரு கிரகத்தைப்பற்றி, அது தன்னுடைய நிலையைவிட்டு மிதுனத்தையடைந்ததேன அழுத்தமாகக் கூறியுள்ளார். இதனைச் சாஸ்திரிகள் கவனித்திலர். அக்காலத்து இதற்கும் மற்றைக்கிரகங் களைப்போலப் பல னிருந்திருக்கவேண்டுமென்றாயிற்று. வராகமிக ரர்காலத்து இதற்குப் பலன்கூறுமாநிலை என்று பிருகதஜாதகத்தால் விளங்குகிறது. இவர்க்கு முற்பட்ட சூரியசித்தாந்தத்தில் எட்டா வது அத்தியாயத்தில் கிரகநகூத்திர சமாகமத்திலே அகஸ்தியர் என் னும் கிரகம் மிதுனத்தின்கடையில் 80-வது பாகத்திலிருக்கிறதென்று சொல்லப்படுகிறது. அதற்குப் பண்டித பாபுதேவசாஸ்திரிகள் எழு திய வியாக்கியானத்தில் அதனுடைய அக்ஷரம்சம் 90 பாகையென் றும், ரேகாம்சம் 80 பாகை தெற்கிலென்றும் கூறுவர். நம்புலவரோ “பொதியின்முனிவன் புரைவரைக்கீறி மிதுனமடைய” வென்பர். இதற் குரைகண்ட ஆசிரியர் பரிமேலழகர் “அகத்தியனென்னுமீன் உயர்ந்த தன்னிடத்தைக்கடந்து மிதுனத்தைப்பொருந்த” என்பர். இதனால் கடகத்தினின்றும் இது மிதுனத்தை அக்காலத்திலடைந் தது என்று புலப்படுகிறது. சூரியசித்தாந்தமுடையார் இது தன் காலத்தே இன்னும் 20 பாகை தள்ளிக்காணப்படுமென்றால் இப் பாவின் பழமையும் தொன்மையுஞ் சொல்லவுமேவண்டுமோ? அன்றி இதற்குள்ள பலன் பிருகதஜாதகம்போன்றநூல்களிற் காணப்பட வில்லையாயின் அது யாருடையகுற்றமோ? தமிழ்நூல்களிலிருந்து சொல்லக்கூடாதா? என்று பண்டித சாஸ்திரிகள் கேட்பார்களாயின், போலிவித்வான்களாக அநேகர்தோன்றிக் தமிழின்பெருமையைக் கெடுத்தார் என்று துணிந்துகூறுவேம். அன்றியும்,

“ஏரணமுருவம்யோகமிசைகணக்கிரதஞ்சாலந்
தாரணமறமேசந்தந்தம்பநீர்நிலமுலோகம்
மாரணம்பொருளென்றின்னமான நூல்யாவும்வாரி
வாரணங்கொண்டதந்தோவழிவழிப்பெயருமான”

என்பேம். இன்னும், பண்டித சாஸ்திரிகட்குத்தெரிந்த தஞ்சை ஸால்வதிமஹால் என்னும் புத்தகநிலபத்துச் சின்னொன்முன்னர்வரை தமிழ்நூல்கள் என்னநிலையிலிருந்தனவென்பதை அவர்களே அறிவார்களாகையால், தமிழ்நூல்கள் போற்றுவாரும் காப்பாருமின்றி யிறந்தனவென்று துணிந்துகூறுவேம்.

இனி, பண்டித சாஸ்திரிகளது ஆசங்கைக்கு விடைபகரச் சூரிய சிந்தார்த்தம் ஸ்புடகதி அத்யாயத்தில் “ஒருகிரகமானது சீக்ரோச் சத்தினின்று 3 இராசிகள் விலகிப்போகுமானால் அக்காலத்தில் அது வலது அல்லது இடதுபக்கம் சாயும்” என்று காணப்படுகிறது. அன்றியும் வெள்ளி தனது வீடான ரிஷபத்தின் கடைசிப்பாகையான 60-ல் நிற்கச் சூரியன் சிம்மத்திற் பிரவேசித்திருப்பானால் அது மூன்று இராசியே தள்ளிநின்றதாகும்.

திருவிளையாடற்புராணம் இந்திரன்முடிமேல் வளையெறிந்த படலத்திலே,

காப்பினவெய்யோன்சேபோன்முன்செலக்கதிர்கால்வேளளித்
தேசிகன்பின்புசென்றுநடக்குமிச்செயலான்முந்நீர்த்
துசினவுலகிற்பன்னீரான்டுவான்சுருங்குமென்று
பேசினநூல்கண்மாரிபெய்விப்போர்ச்சென்றுகேண்மின்.

என்று காணப்படுவதுகொண்டும் வெள்ளி ஆதித்தன் பின்னர் வெகு தூரம்செல்லலும் இயல்பாம். அசம்பாவிதமன்று. இதனால் முதலிரண்டு ஆசங்கைகள் நிவர்த்தியாகின்றன.

இனி மூன்றாவது வினாவைப்பற்றி இரண்டுகிதசமாதானம் கூறலாம். ஒன்று, ராசிஒன்றுக்கு இரண்டரைத்திதியாக 6 ராசிக்குப் பதினைந்த் திதியாகிறது. சூரியசித்தார்த்தப்படியும் சந்திரன் பூரணமதியத்தில் 6 ராசியிலிருக்கும். இரண்டாவது,

கோணிலைதிரிந்துநாழிதிறைபடப்பகல்கண்மிஞ்சி
கோணிலமாரிபின்றியிளைவலெகிப்பசியுநீடிப்
பூண்முலைமகளிர் பொற்பிற்கற்பழிந்தறங்கண்மாறி
பாணையிவ்வுலகுக்கோடமரசுகோல்கோடினென்றான்.

என்று சீவகசிந்தாமணியிற் காணப்படுகிறது. இதனையொட்டியே பகல்கண்மிஞ்ச இசவுகுறைந்து அதனானே நாழிகைகுறைவு படத் திதிகளும் குறைந்த 6 இராசிக்குள், பூரணமதியமுண்டாயிருக்கலாம். இவ்வாறு 6 ராசிக்குள் பூரணமதியமுண்டாவதியற்கையென்பது சென்ற ஆந்தவருஷத்திலே வைகாசிமாசம் அமாவாசை கார்த்திகையில்வந்திருக்கப் பூரணமதியம் கேட்டையில்வந்துள்ளது. கார்த்திகைமாதத்தில், சூரியன் விருச்சிகத்தில்நிற்க, மதியம் கார்த்திகையோடுசேர்ந்து பூரணமதியமாகுமாயின் ஆறு ராசிக்குள்வந்த தன்றோ! இதனொண்டு சூரியனுக்கு ஆறாவது ராசியில் பூரணமதியமுண்டாவது இயற்கையென்பது வெளிப்படையாம்.

மேலே கூறியவற்றாற் பழந் தமிழ்ச்சரிதத்தை உற்றுநோக்குவோமாயின் அவை உண்மையென்பதும், நம்முன்னோர்களைவிட நாம் அறிவிற் சிறியரென்பதும், ஒன்றையும் நன்காராயாது குறைகூறுதல் சிறிதும் பொருந்தாவுரையாகுமென்பதும் போதரும்.

இனி இதுசம்பந்தமாக ஒரு விண்ணப்பம் செய்கிறேன்; அஃதியாதெனில் அகத்தியன் என்ற கிரகத்தின் தற்காலநிலையும், அதன் தினகதியும் இவ்வளவென ஆங்கிலபாஷா விற்பன்னர்கள் தாமாகவோ அல்லது வானசாஸ்திர ஆராய்ச்சிச்சாலைக்கு எழுதியோ தெரிந்து இச்செந்தமிழ்வாயிலாக வெளியிடுவார்களாயின் அது ஆசிரியர் நல்லநுவனார்காலமும் அவரார் பாடப்பட்ட இப்பரிபாடல் கவித்தொகைகளின் காலங்களும் வச்சிரலேபமாகநாட்டப் பெருஞ்சாதனமாகும்.

இங்ஙனம்,

இலக்கணவிளக்கபரம்பரை,

திருவாரூர்—சோமசுந்தரதேசிகன்.

அரிச்சந்திரசரிதையில் ஒருதிருத்தம்.

இன்று கிடைத்த சித்திராமாதத்துக்குரிய சேந்தமிழ்ப் பகுதியில், “சேய்மையன்மையில்” என்ற அரிச்சந்திரபுராணச்செய்யுளாராய்ச்சி பூர்வான் டி. என். அப்பனையங்கரவர்கள் நடத்தி யெழுதியிருப்பதின் கண், நூலின் அச்சுப்பிரதிகளிலும் சர்வகலாசங்கத்தார்பதிப்பித்த புத்தகங்களிலும் அச்செய்யுளின் 2-ம் அடியில் “மற்றிலம்புயத்தை” என்றச் சிப்பிடிருப்பது சற்று மொவ்வாதென்று நன்குவிளக்கிச் சுத்தபாடம் “மற்றிலைபுறத்தை” என்றிருக்கவேண்டுமென்று கூறியிருக்கின்றார்கள். அன்றியும், அச்செய்யுளின் ஈற்றுமொழியை “நோன்பெனக்கருதி” என்று பிழைபடப்படித்துப் பொருள்குறுவாருமுளரென்றும், “நோன்பெமக்கறிதி” என்றே படிக்கவேண்டுமென்றும் வரைந்துள்ளார்.

நான் எழுதியதும் ‘கிவேகசிந்தாமணிப்பிரசுரங்க’ளிலொன்றாக 1896-ம் வருஷம் வெளிவந்ததுமான “சத்தியதேவதைகதை”யில் வாய்மையின்சிறப்புக்கூறுந்தருணமொன்றில், இச்செய்யுளை யெடுத்தோதிய விடத்து, இப்பொழுது ஐயங்கரவர்கள் சுத்தபாடமென்று வாதித்து நாட்டிய பாடங்களை யானும் கைக்கொண்டு, செய்யுளின் 2-ம் அடியினிறுதியில் “மற்றிலைபுறத்தை” என்றும், 4-ம் அடியினிறுதியில் “நோன்பெமக்கறிதி” என்று மெழுதியிருக்கின்றேன். (சத்தியதேவதைகதை 14-ம் பக்கம்).

1908-ம் வருஷம் திருப்போரூர்வித்வான். ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய சுவாமிகள் முன்னிருந்த வழக்களைக் களைந்து வித்தியாரத்நாகர அச்சுக் கூடத்திற் பதிப்பித்த பிரதியிலும், ‘மற்றிலைபுறத்தை’ என்றும், “நோன்பெமக்கறிதி” என்றும் அச்சிப்பிருக்கிறார்கள். ஆனால், அவ்வச்சுப்பிரதியிலடங்கிய திரிசிரபுரம் மகா வித்வான் ஸ்ரீ கோவிந்தபிள்ளையவர்கள் வகுத்த பொழிப்புரையில், இரண்டாமடியில் “அம்புயத்தை” என்றபாடத்தைத் தழுவினும், நான்காமடியில் நோன்பெனக்கருதி என்றே மூலத்தைப் படித்துப்படியை நூலும்விரும்பாத என்றசெய்யுளுடன் ஒருதொடாக்கியும் பொருளுரைக்கப்பட்டிருக்கிறது. (P. 303) மூலத்திற்கும் உரைக்கு முன்ன வேற்றுமை அவ்வச்சுப்பிரதி பதிப்பித்தோர்க்குவெளிப்படாது நின்றது கியப்பே!

திருவாரூர்புரம். }
June 11th, 1921. }

கே. ஜி. சேஷையர்.

ஸ்ரீ

பாண்டிமண்டலசதகம்.

[இது, தொண்டமண்டலசதகம், சோழமண்டலசதகம், கொங்கு மண்டலசதகம் என்னும் சதகங்கள்போல நூறு கட்டளைக்கலித்துறைச் செய்யுட்களாற் பாண்டிமண்டலத்தினைவவத்தைக் காட்டக்கருதிப் பாடப்பட்டதொரு பிரபந்தமாகக் காணப்படுகிறது. இதன் வட்டிப்பிரதி யொன்று சங்கத்திலுள்ளது. இதனைப் பாடியவரது ஊர் பெயர் காலம் முதலிய விருத்தாந்தங்களொன்றும் விளங்கவில்லை. இதில் விஷயங்கள் முறைபெறக் கோக்கப்படவில்லை. இடையிடைபே சிலபாடல்களிற் சொற்கள் பிழைபடப் பிரயோகிக்கப்பட்டுள்ளன. சிற்சில அடிகளில் எழுத்துக்கள் கூடவும் குறையவும் தனையோசைசிறையவும் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. சிலபாடல்களிற் சில அடிகளும் தொடர்களும் சிதைந்து குறைந்துள்ளன. ஆயினும், தமிழ்மண்டலத்திற்சிறந்த நம் பாண்டி மண்டலவைவவத்தைப் பாராட்டுதலால் இதிலுள்ள விஷயங்களி லொரு சில ஆராய்ச்சிக் குபயோகமாகுமென்றெண்ணி இதிலிருந்து தெளிவான பாடல்களே எட்டிவருள்ளபடி இங்கு வெளியிடப்படுகின்றன. சுத்தப் பிரதிகிடைத்தால் முற்றும் வெளியிடலாகும்.]

காப்பு.

திங்கண்மும்மாரிபெய்யத்தென்னவன்செங்கோலோங்க
மங்களம்பொலியும்பாண்டிமண்டலசதகம்வாழ்க
சங்கமாமதுரைமுதூர்ச்சங்கரசுடையின்மீதிற்
கங்கையார்பெற்றசித்திக்கணபதிகாப்புத்தானே,

(க)

தண்டமிழ்வழங்கத்தென்னன்றனிச்செங்கோல்தழைக்கப்பாண்டி.
மண்டலசதகமென்னும்வடிதமிழ்வளர்ந்துவாழ்க
அண்டர்கள்முனிவோர்மாந்தர்க்கருள்செய்யவமிர்தருபங்
கொண்டவர்புரங்கொண்டாளுங்குமாணவணக்கஞ்செய்வாம்.

(உ)

(அ வையடக்கம்.)

அண்டவர்தந்தசங்கத்தாமர்தவர்க்கடங்காக்கீர்த்திப்
பாண்டிமண்டலத்தைத்தானோபடுவேன்பாவைபங்கி
தாண்டவமாவீவார்முன்பேயாடித்தடுப்பதேபோல்
பாண்டபோலின்முன்னம்பூதகமடல்போலும்.

(௩)

[நூல்.]

பூமாதுபொன்னப்புத்தினின்மேனிப்பொலீந்திருக்க
பாமாதுசங்கப்பலகையிலேநிலம்பெருக்கக்
கோமான்மலபத்துவசமன்பெற்றாகுமாரியெனு
பாமாதுநீதியாசாளும்பாண்டியன்மண்டலமே.

(௧)

பிகடம்புரிதிக்குப்பாலனாவென்றுவிசயமண்ட
முகபென்றுமும்முலைப்பென்மாமணஞ்செய்துமுரியந்தோர்
பகடம்புரிபுழர்ந்தசொந்தாபாண்டியனாய்
மகுடம்புனைசொக்கர்செங்கோல்செப்பாண்டியன்மண்டலமே.

(௨)

பழுதும்பொன்மேருவிற்செண்டுங்கயலும்பதித்துவைய
முழுதுந்தன்கொற்றக்குடையால்கிழற்றிமுறைபுரிந்தே
புழுதுஞ்செந்தேனுண்டிவண்டாடும்வேம்பணியுக்கிரப்போர்
வழுதியென்றுஅழகன்காக்கும்பாண்டியன்மண்டலமே.

(௩)

தென்றிசைமேலும்வடதிசைதாழவுந்தேவிமண
மன்றுசெய்தின்றவானாகத்தியரோபோதிகைக்
குன்றினிலேகுமெனவுந்தமிழ்ப்பொதிக்கடல்வெள்ளி
மன்றினில்வந்துசமானஞ்செய்பாண்டியன்மண்டலமே.

(௪)

தண்டமிழ்கொண்டிசுவத்தலம்விட்டுறுத்தலம்விளக்கி
யெண்டறுமுற்சங்கமேறியிலக்கணலக்கியஞ்செய்து
குண்டாககீர்கொண்டிகாவிரிதந்துகொழுந்தமிழின்
மண்டலங்கண்டகுறுமுனிபாண்டியன்மண்டலமே.

(௫)

ஒருகவிக்கோரோருதென்காய்பொன்னுற்செய்துருட்டிக்கல்லி
பெருகச்செய்வாவல்வாழக்கோடுத்துப்பிரதாபம்பெற்றான்
திருமலிதஞ்சையிற்றோவைத்தமிழ்கொண்டுசெல்வாரிக
பழுதருவாகியவானைமட்பாண்டியன்மண்டலமே.

(௬)

ஏரோக்குஞ்செஞ்சொலகப்பொருணா லுக்கிலக்கியமாய்
நேரோக்கவாழுமிரட்டையர்பாடிநிறுத்தவவர்
பூரிக்கத்தஞ்சைநற்கோவைகொண்டேமெச்சிப்பொக்ஷிதி
வாரிக்கொளச்சொன்னவாண னும்பாண்டியன்மண்டலமே.

(எ)

தெரிபுலவோர்தம்மதுரைமட்டாய்ச்செல்லச்சென்றபொதி
யெருதினிலேற்றிப்பொதித்தலஞ்சென்றதற்கேயஞ்சலாய்ப்
பெருமூரசார்த்திடுக்கப்பல்நற்கோவைப்பிரபந்தங்கொண்ட
வருகருமாணிக்கன்வாழ்வானபாண்டியன்மண்டலமே.

(அ)

மூவேந்தரிற்றன் னுடனிருந்தானெனமுன்முசிலைத்
தேவேந்திரன்றானிருவர்க்குநல்கிடத்தென்னென னும்
பூவேந்தன்மேகம்விலங்கிடும்பொதுபுயற்குப்பினை
மாவேந்தன்முன்சொன்னவேளாளர்பாண்டியன்மண்டலமே.

(கக)

ஈட்டுங்கொடியவரசர்கள்போர்செய்திடினுநதி
மேட்டிற்புகுந்துவந்தூர்புகுந்தாலுமிகவுயர்ந்த
கோட்டையைவிட்டுவெளியேவாராரென்றுகூறுகின்ற
வாட்டமில்லாதுறைவேளாளர்பாண்டியன்மண்டலமே.

(கரு)

பொருந்தியசீவிவிபுத்தூரின்மேவியபுண்டரிகத்
திருந்தருளேசெய்திடுநாச்சியாரம்மனைன்பவளைத்
தரும்பெரும்பொன்மதிசீர்கருணைப்பெயர்தாங்குகின்ற
வரும்பெருமேன்மைகொள்வேளாளர்பாண்டியன்மண்டலமே.

(கக)

விசியதென்றறமிழோடுலாவும்வியன்மதுரை
ஈசன்செங்கோல்செய்மகாசீர்த்திப்பாண்டியனின்பமுறத்
தேசியும்யானையுந்தேருங்கொடுத்தத்திருமுடிமேல்
வாசிகையுப்பினைவேளாளர்பாண்டியன்மண்டலமே.

(கவி)

நந்தேறும்வாவிப்பெருந்துறையெல்லைநமக்கெனச்சொ
லிந்தேறுஞ்செஞ்சடையெம்மானுடனெனினேற்றுக்கொண்டு
செந்தேனொழுகும்பொழின்மதுராபுரித்தே, நன்னவன்முன்
வந்தேவளஞ்சொலும்வேளாளர்பாண்டியன்மண்டலமே.

(கஅ)

அம்புரப்பார்முழுதுமுழுதேயிராக்கிமுதிர்
தின்புறத்தான்வினாநெல்லொடுதொரியமிட்டியதைத்
தென்புலத்தோர்தெய்வமொக்கல்விருந்தொடுதென்னவனா
மன்பெறத்தந்தருள்வேளாளர்பாண்டியன்மண்டலமே.

(௨௦)

செந்நெல்முதிர்ந்ததுபொன்னுய்வினாந்திடச்சிந்தைமகிழ்ந்
தந்நெல்செலவிடல்போலேபுலவர்க்குமாதலர்க்குந்
துன்னியகவிக்கும்வேண்டியபெர்க்குந்சுந்தாற்கும்
மன்னற்குலக்கியவேளாளர்பாண்டியன்மண்டலமே.

(௨௨)

உழுதுண்ணிவாழ்பவரோவாழ்பவர்தம்நுலகிதுள்ளோர்
தொழுதுண்டுபின்செல்பவரென்றுவள்ளுவர்சொன்னவரும்
பழுதன்றியேகம்பனாரொழுபதுபாடியதும்
வழுமொன்றிலாதவர்வேளாளர்பாண்டியன்மண்டலமே

(௨௪)

உத்தமனும்வல்லமுதினாச்சொழுதுயிர்கவர்ந்தே
யித்தலங்காக்குமவனிற்றத்தேவிடவிந்துகுலப்
புத்திரனாண்டிலேளாளர்பொன்முடிநென்முடிபை
வைத்தாசாட்சிகொடுத்ததும்பாண்டியன்மண்டலமே.

(௨௫)

நளினிப்புதழ்சின்றவெண்பாவைப்பாடியுன்னாட்கவிதை
களகத்தில்திக்கபுகழேந்தியாங்ககிராசன்றன்னைத்
தளவப்பெருநகையாதொடுதென்னவன்முன்மணஞ்செய்
வளவர்குச்சிதனமித்ததும்பாண்டியன்மண்டலமே.

(௨௬)

பொல்லாச்சமணரிடுத்துன்பேறிட்டுப்போக்கிக்கடல்
செல்லாங்கடந்துபடிக்காசவாங்கிக்கபாடந்திறந்
தெல்லாரும்பேறுபெறத்திருத்தாண்டவமேத்துவையி
வல்லாளாகியவேளாளர்பாண்டியன்மண்டலமே.

(௨௭)

தேனல்கொன்றையணிசிவன்கொலிடச்செம்பொன்னினால்
துணைவராதும்பிரகார்தொய்ந்துமுத
துணையிலாதபுகழ்வாய்வொன் உழுதாத்திலே
துணைவராதசெய்தார்பாண்டியன்மண்டலமே.

(௨௮)

தெள்ளியசங்கப்புலவோரும்வானியுஞ்செஞ்சடைமே
லொள்ளியகங்கைதரித்தோருங்கடியொரோர்கவிதை
வெள்ளியசெஞ்சொற்குறட்பாவைக்கேட்டுவியந்துகொண்ட
வள்ளுவர்மலைபகர்தாரும்பாண்டியன்மண்டலமே.

(௪௯)

மடவிறற்புட்பமணிநாச்சியாரம்மன்மாமணஞ்செய்
திடமிக்கவாசையுடனெபுதுவையிற்சென்றுமென்று
அடல்பெற்றுவேங்கடத்தரும்மன்னாருமடகருந்தென்
வடபத்திரசாயியுந்தானாண்டியன்மண்டலமே.

(௫௨)

பாலினும்வெண்ணையினுந்தயிர்மீதினும்பகும்வைத்த
வேலினுங்கூரியகண்ணாளசோதைதன்வீட்டிடத்து
மாவினும்வேலையினுந்துயில்சங்கத்தழகரனு
மாவிருஞ்சோலைமையானும்பாண்டியன்மண்டலமே.

(௫௩)

திருவாய்மொழிதிருமேனியரானதுஞ்செந்தமிழால்
ஒருநான்மறையெனவோதியபாடல்கொண்டோங்குபதி
யிருநாலுபத்துமுடைத்தாகியெண்டிசையேற்றப்பெற்று
வருமால்திருப்பதியுள்ளதும்பாண்டியன்மண்டலமே.

(௫௮)

தேவிக்குமன்னவன்காப்பானென்றேகித்திருப்பிவந்து
மேவிக்கலந்தவிரவினிற்சோதிக்கவேந்தன்கிட்டிப்
பூவிற்பொலிகைவைத்தேகிடப்புகுரன்போந்துதா
மாவிற்கைபொற்கைதருமாறன்பாண்டியன்மண்டலமே.

(௬௨)

புரிசைப்புறத்தினிற்சோனுஞ்சோழனும்போப்புரிய
விரியச்சயங்கொண்டோபாதினில்யாமினிரிங்கிவனைப்
பரிசுக்குறல்லகவிபாடினாவரும்பாக்கியமென்றே
வரிசைத்தமிழ்புனைபாரியும்பாண்டியன்மண்டலமே.

(௬௩)

அகத்தியயோவிடவாட்சேபஞ்செய்ததங்கோட்டுமுனி
மிகக்களிகூப்புலவோர்கள்வாழ்த்தவியன்மதுரைச்
செகத்தாசென்பவன்முன்னேதொல்காப்பியச்செந்தமிழை
மகத்துவமாயங்கேற்றியபாண்டியன்மண்டலமே.

(௭௪)

மீனவன்வேதிய்ப்பங்கைத்தடுக்கவினாந்தனுமான்
 றுனுளநொந்துமனுவிந்தானென் அந்தண்டமிழைக்
 கோனுளமெச்சக்கொடுத்துந்தம்பங்கினைக்கொண்டுமகிழ்
 வானாவீரன்மதுனையும்பாண்டியன்மண்டலமே.

(௪௨)

தேனேறுமின்சொலிாமாயணத்திற்றிருவழுந்தார்
 ஆனேறனைபதமிழ்க்கம்பகாடனமைத்துவைத்த
 தானேரில்கீர்த்திசெய்வெண்ணெய்கல்லூரிற்சுடையனெனும்
 வானேறுசீர்த்திகொள்வெளாளர்பாண்டியன்மண்டலமே.

(௪௩)

திருந்திபசிவிபுத்தாரில்ஞானத்திருவுருவாய்ப்
 பொருந்துசொக்கசாதிகாமாய்வைத்துப்பூசைசெய்து
 அருந்தவாதித்தருமபுரத்திலருள்புரிய
 வருந்திருஞானசம்பந்தரும்பாண்டியன்மண்டலமே.

(௪௪)

தென்னுடுமுத்துடைத்தென் அமிதுவன்றிச்சோனுட
 நன்னுடுகல்லென்றுமவல்லிரும்பாகுமுன்னாடென் அந்தான்
 சொன்னுவல்புகழ்சோழன்முன்னேநின் அசொல்லவுயர்
 மன்னுஞ்நாடதுவன்றேதென்பாண்டியன்மண்டலமே.

(௪௦)

இடைக்காடர்முன்செலப்பின்செலுமீசனிருப்பதுபோத்
 தடைக்கானகாட்டிமுட்டையென்றேபெறசாற்றிசெஞ்சொல்
 தொட்டக்கானபாடல்சொல்பொய்யாமொழிதொடுத்தேத்துமடி
 மட்டக்கானபாடல்கொள்செவ்வேளுர்பாண்டியன்மண்டலமே.

(௪௧)

தூரியோதனன்கன்னனச்சுவத்தாமன் றுரோணனொடு
 பொருபாண்டவர்க்குச்செயமெனும்பாபாதிபாந்முடித்துத்
 திருமேவுபாவதர்புரிவிழைபுஞ்செய்மதுவை
 குமாலெதுகுலக்கிட்டுன றுர்பாண்டியன்மண்டலமே.

(௪௨)

பத்திராதிபர்.

சிறை விடந்தாதி.

[உச அ-ம் பக்கத்தோடர்ச்சி]

எறுவான்மருப்படுசினப்பகட்டினுக்கெரியெனநோக்கியநோக்கித்
 கூறுசெம்புனன்முத்தலைச்சூற்படைக்குனக்கெனும்வெருவலுமுளதோ
 வாரிரண்டுதோளறுமுகனறுதலத்தமர்ந்தவனடியர்க்காளானேன்
 சீறிநின்றனையென்றனையென்செய்வாயந்தகாதிருப்புகநெறியே. (௪௬)

நெறியிலன்றருநெறிதருநிதியிலனின்னிலைநிலைமதேர்ந்துணருங்
 குறியிலன்குறிக்கொண்டொருவழிபடுகுறிப்பிலனிரங்குநாளானதோ
 செறிமுகிற்குலந்தவரைநிவந்தெழுசிகரமால்வரைபிளந்துருவிப்
 பறியவேற்படைதொடுத்தருண்முருகனேதனிமுதற்பரமதேசிகனே. (௫௦)

வேறு

பரமாகியநின்பதங்கயநின்
 றிரவாதுகழிந்தனனித்தனைநா
 ளரவாபரணன்றருமாறுமுகக்
 காமாறிருதோடருகான்முனையே. (௫௧)

காளுகடம்பணிநின்கருணைத்
 தேளுறுகுடைந்திடர்ஜீர்குவலே
 வாளுடருமற்றையவேனையருந்
 தானுகிரம்பியசண்முகனே. (௫௨)

முகமாறுமுகப்படுமாறுணரா
 தகமாறுமசட்டுமுகண்டருடன்
 புகுமாறுதவிர்த்தருள்போதுமனித்
 தொகுமாறிருவேற்படுதோளினனே. (௫௩)

தோளாமணியேசுடரிற்சுடரே
 வானாமறைமயமறைமெய்த்தவமே
 யானாயெனிலாருளரஞ்சலெனத்
 தானாமலர்த்தந்தருள்சண்முகனே. (௫௪)

தந்தாயர்தனித்துயர்போயொழியச்
 சிந்தாயெனிலாருளர்தீவியையேற்
 கெந்தாயமரேசனிருந்தவமே
 கந்தாமுருகாழருணாகரனே. (௫௫)

சருமங்கருமஞ்செயல்காரணமெய்த்
தருமந்தருமப்பயனாயினையே
யிருகுன்றினிளங்குறமங்கைதனம்
பொருகுங்குமநின்புபூதானே.

(ருக)

பூதங்களுமண்டமுமெப்பொருளும்
வேதங்களுமேஹுகிற்பாரும்
நீதத்தனவன்றியுநிற்பனவோ
மாதங்கழுதற்கோவாரணமே.

(ரு௭)

இயாயாவிடரோடுமிருந்தவெனக்
குயாயாவிடரோடவுணர்ந்திலையே
தனாவார்குழலம்பிகைதந்தருள்கான்
முனையேபருநாறுமுகக்களிதே.

(ரு௮)

ஆறுவிடர்குறியறைந்தசெவிக்
கொளுதுகொலென்றைபிரானினையாய்
மாருநெடுவையகம்பதைபுட்
சிறுதுகிறைந்ததிகம்பரானே.

(ரு௯)

பாமீதுபராபாமீதுபரப்
பிரமாதியர்பேசுவந்தெனநின்
நிரவாமுருகாவெனநெஞ்சருகார்
சாரோனுமன்கைதடக்குறுவார்.

(௯0)

வேறு

வாரோறுமிருகொங்கைமலைங்கைகடனின் துவருவெங்கிக்
காரோறுகன்கண்டனிலென்றமனவின் துகளிமூழ்குவார்
பாரோறுகினவானெயிற்றக்கருஞ்சூர்புரம்பாழ்படத்
தாரோறும்வடிவேல்விடுக்குத்தன்மகவென்றுதருமேன்மையே.

(௯௧)

தருகாகுடியேறவயிரான்கங்கைத்தாலிதழையச்
செருமாறியுருமற்றமமரோசன்வெண்குடைத்திங்கன்விரியக்
சருமாயகைரோசனுயர்மாயவுறுங்கதிர்க்காலவேன்
முருகாவுணர்க்கொண்கவலாதிருத்தார்கண்முத்தேவரே,
தேவாதிதேவேதிருச்செத்திறார்நின்றதேவர்க்கெலாங்
கோவாயளிக்குங்குணக்குன்நமேயெங்கன்குமரோசன்
பாவாவெனத்தன்படர்க்குந்தொடும்பாயியழுதேனுநின்
புவாமலர்ப்பயங்கயத்தான்வீடெனுவியோளுமே.

(௯௨)

(தொடரும்)

௬. நல்லசிவன்பிள்ளை,

ஸ்ரீ: விவாகரகவியம்.

சத்தியவதி:-அம்மா! உன்னைப்பார்த்து வெகுநாளாயிற்றே. இன்று தான் என்மனங்களிப்படைகிறது.

காந்திமதி:- நம்முடையநட்பு, குறைபாதசெல்வமல்லவா? சாவித்திரி யின்கதையைக்கேட்டதுமுதல் மறுபடியும் உன்னைப்பார்க்க வேண்டுமென்ற ஆவல் எனக்கு அதிகமாயிருந்தது.

ச:- தமோகுணத்திலாழ்ந்தவர்களுக்குக்கூட, அப்படிப்பட்ட பதிவிரதா சிரோமணிகளை சினைத்தமாத்திரத்தில் ஸத்வகுணம் மேலிடு மல்லவோ?

கா:-உண்மைதான். அதுமுதல் நமது சமயக்கோட்பாடுகளின் உண் மையானகருத்தை யறியவேண்டுமென்ற அவா எனக்கு மிகுதியாக வுண்டு.

ச:- எந்தவிஷயத்தில்.

கா:-அப்பொழுது சம்பாஷணையினிடையில் விவாக மந்திரங்களின் சார மானபாகம் உன்னாற் கருக்கிச் சொல்லப்பட்டதல்லவா?

ச:- ஆம்; அதில் மணமகனும் மணமகளும் ஒருவர்க்கொருவர் இவ்விதம் இருக்கவேண்டுமென்று உபதேசிக்கப்பட்டதல்லவா? அது மிக வும் இளமைப்பருவமுள்ள சிறுவர் சிறுமிகளால் எப்படியறிந்து கொள்ளக்கூடும். ஆதலால் இளமைப்பருவம் சழிந்தபிறகுதான் பெண்களுக்கும் பிள்ளைகளுக்கும் விவாகத்துக்கு யோக்கியதை யுண்டாகிறதென்பது இக்காலத்தார் கொள்கை.

கா:-சூத்திரம்செய்த மஹரிஷிகளுடைய அபிப்பிராயமல்லவோ இது விஷயத்தில் முக்கியமாய்த் தெரிந்துகொள்ளவேண்டியது.

ச:- முக்காலமுமறிந்த மஹரிஷிகள் இந்த விஷயத்தில் தங்கள் உட்கருத் தை நன்றாய்வெளியிடவில்லை. ஆனாலும் விவாகத்தின் முறைகள், அவைகளில் உபயோகப்படுகிற மந்திரங்கள் இவைகளை நுட்பமாய் ஆராய்ச்சிசெய்து எளிதில் ரீயே அறிந்துகொள்ளலாம்.

கா:-அப்படியானால் நியே யெல்லாவற்றையும் எனக்குச்சொல்லவேண்டும்.

ச:-தோழி! எனக்குத்தெரிந்தவரையிற் சொல்லுகிறேன். ஒருவன் முதலில் வேதத்தை முற்றுமோதிப் பயிற்சியடைந்தபின் பிறும்ம சரியிருத்ததை முடித்துவிட்டுத் தனக்குப் பெண்பார்த்து நிச்சயிக்கும்படி, மந்திரமறிந்தவர்களும் தன்னிடம் பிரியமுள்ளவர்களு மானவர்களுக்கு நண்பர்களை அனுப்பவேண்டும்.

கா:-எனக்கு இது உசிதமாகத்தோன்றவில்லையே; தனக்கிசைந்த நாயகியைப் பிறர்கண்ணார்பார்த்து நிச்சயிக்கிறதென்பது பெண்ணுக்கும், பிள்ளைக்கும், பிறகு கஷ்டத்தைவினைக்குமல்லவோ? ஒருவன் தானேபோய்ப்பார்த்துத் தனக்கிசைந்த நாயகியை ஏன் வரிக்கக் கூடாது?

ச:-ஒருசமயம் அழகைமட்டும் கண்டு மோகித்து அவன் தனதுகோத் திரத்திற்குத் தகுதியற்ற இடத்திற் பிறந்தவனாயும், நன்னடக்கையற்ற தாயின்வயிற்றிலுதித்தவனாயும் ஆலோசியாமல் மணந்து விடுவான் என்று கருதி, நண்பர்களோ இந்தக் காரியத்தை நன்றாய் முடிக்கவல்லவர்கள் என்று மஹரிஷிகள் தீர்மானித்திருக்கலாமென்று கினைக்கிறேன்.

கா:- (பயஸ்யாஃ தஸ்யக்ஷ-ஷொதி-ஷயம் தஸ்யாஃ ஐவிஃ)

“எந்தக்கன்னியைப்பார்த்தாற் கண்ணும் மனமும் களிப்படையுமோ அவளை மணம்புரியலாம்” என்று சில மஹரிஷிகளும், ஆகிருதியைக் கொண்டு குணங்களை அறியலாம் என்று சாமுத்திரிகாலக்ஷணம் தெரிந்தவர்களும் கூறியிருக்கிறார்களே?

ச:-அதனால்என்ன? எல்ல மனமுடைய நண்பர்களின் கண்களும் மனமும் லக்ஷணம் முதலியவற்றை நோக்கிப் பெண்ணைத்தேர்ந் தெடுத்து நிச்சயிக்கவேண்டுமென்பதுதான் என்கருத்து.

கா:-மெய்தான். பெரியோர்களால் தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட தாமென்று ஜானகியினிடத்தில் இராமனுக்கு அதிக அன்பு உண்டாயிற்றென்று வான்மீகி முனிவர் கூறியிருக்கிறார். இக்காலத்திலே எல்லோரும் பெரும்பாலும் மிகவும் சேயமுள்ளவர்களபோல் நடித்துத் தந்தல் மொன்றையே கருதி விடில்லாத பெண்ணையும் பிள்ளையையுந்

சேர்த்துவைத்து வஞ்சித்துவிடுகிறார்கள். இது மஹரிஷிகளுடைய பிழைபல்லவே.

சு:- “ஐயம் ஸீதா ஔதா ஸுதா ஸஹயி-புரீ தவ”

“இவள் சீதை; என்பெண்; தர்மத்தையனுஷ்டிப்பதில் உனக்கு உதவிபுரியத் தகுதியுள்ளவள்” என்று இராமனைப்பார்த்து ஜனகர் சொல்லியவாக்கியத்தை ஆராயுங்கால், பெண்ணை மணம்புரிவது தர்மானுஷ்டானத்துக்காகவேயன்றிக் கேவலம் சுகானுபவத்துக்கு மட்டுமன்று—என்று நன்குவிளங்குகிறதே.

கா:-முன்காலத்தில் தர்மத்தையனுசரித்து வளர்ந்தது காமம். இக்காலத்திலோ காமத்தையனுசரித்து வருந்துகிறது தர்மம். இது தான் காலவித்தியாசம்.

சு:- பிறகு பெண்ணின் தந்தை முதலியோர் தம்வீட்டிற்கு மணமகனை யழைத்துவந்து கன்னிகையை அவனுக்கு உதகபூர்வமாய்த் தானம் செய்து மதுபர்க்கங்கொடுத்து மணமகனுக்கு மரியாதையும் செய்கிறார்கள்.

கா:-தோழி! எல்லாத் தானங்களையும் ஏன் உதகபூர்வமாய்ச் செய்கிறார்கள்.

சு:- உதகத்தில் எல்லாத் தேவர்களுக்கும் சார்ந்தியமாயிருக்கிறார்களாதலால், தெய்வங்களின்முன்னிலையில் தானம்செய்வது உசிதமென்று நினைக்கிறேன். நாரம்—என்றால் ஜலம்; அயநம் என்றால் இருப்பிடம்; ஆனதுபற்றி, நாராயணன் என்னும் பதத்துக்கு ஜலத்தில் வாசஞ் செய்கிறவனென்று அர்த்தம் சொல்லுகிறார்கள்.

கா:-ஜலம் ஓரிடமிருந்து மற்றோரிடத்துக்குச் செல்லுந் தன்மையுடைய தாகையால் அதனுடன் தானஞ் செய்யப்படுகிற கன்னிகை சம்பந்தமான எல்லாவித பாத்தியமும் ஒருவரிடமிருந்து மற்றொருவரிடத்துச் செல்லுகிறது என்பதற்கும் அடையாளமாயிருக்கலாம்.

சு:- இந்த யுக்தியும் நன்றாய்த்தானிருக்கிறது. மதுபர்க்கமென்றால் என்னவென்று உனக்குத் தெரியுமா?

கா:-தேனுடன் தயிர், நெய், அவல், மா முதலியவைகளைப் பாத்திரத்திற் சேர்த்துவைத்துத் தகுதியான விருந்தினர்க்குக் கொடுத்து உபசரித்தல் என்று சொல்லக்கேட்டிருக்கிறேன்.

ச:- இதைக்குறித்து விசேஷமாய்ச் சொல்லவேண்டிய பலவிஷயங்கள் உள்ளன. அவற்றைப்பற்றி வேறொருசமயம் பேசுவோம். பாணிக் கிரகணத்துக்குமுந்தி மணமகன் தன்னுடைய பிதிர்க்களை உத்தேசித்து நார்திரொத்தமொன்று செய்யவேண்டுமென்றுவிதித்திருப்பது உனக்குத் தெரியுமா?

கா:-இதென்ன விந்தையாயிருக்கிறது. கல்பாணத்தில் சிரத்தஞ்செய்யலாமோ? மங்களத்தில் அமங்கலத்தைச் சேர்க்கலாமோ? மஹரிஷிகள் ஏன் இப்படிவிதித்தார்கள். இதன் வியாயம் எனக்குப் புலப்படவில்லையே?

ச:- நல்ல கேள்வி; நானும் இந்தவிஷயத்தைக்குறித்து என் உபாத்தியாயமாகக் கேட்டேன். அவரும், “அம்மா! பிதிர்க்கடனை நிவர்த்தி செய்யும்பொருட்டே விவாகம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அவர்களருளால் தான் நல்லசந்தான மேற்பட்டு வம்சம் தழைக்கவேண்டும். அத்தனால் நார்திரொத்தம் (பிதிர்க்களைச் சந்தோஷப்படுத்தும் சடங்கு) செய்ய வேண்டியது உசிதம்தான்” என்றார்.

கா:-ஆம். பொருத்தமாயிருக்கிறது. “சந்தானமுண்டாகவேண்டியதற்கான சடங்குகளை அதுஷ்டித்தார்; நல்லசந்தானமுண்டாவதற்காக இவ்வாழ்க்கையைக் கைப்பற்றினார்” என்று இரகுவம்ச அரசர்களைக் குறித்துக் சாஸ்திரச் வர்ணித்ததில் விவாகத்தின் நுட்பமான கருத்து வங்கு விளங்குகிறது.

ச:- பிறகு மணமகன் மணமகளை முதலிற்பார்த்து “அப்ராத்தருக்நீம்” (ஐப்ராத்தருக்நீம்) என்று தொடங்குகிற மந்திரத்தைச் சொல்ல வேண்டும்.

கா:-மிகவும் நன்றாயிருக்கிறது. ‘அப்ராத்தருக்நீம்’ என்பதால் ‘உன்பிறந்தார் விஷயத்தில் பவபாவமாய் எனக்குள்ளா நட்பைக் கெடுக்காமல் இருக்கக்கூடியமனதில் உனக்குவாய்க்கவேண்டும்’ என்று பெண்களைப் பார்த்து முதல் பார்த்ததற்காக மணமகன்சொல்லுவது மிகவும் உசிதமன்றோ? தந்தை தேடிவைத்த பொருளைப்பங்கிட்டுக்

கொள்வதில் உடன்பிறந்தோர்க்குள், கலகமேற்படுவதற்கு அவரவர் மனைவிமார்களே காரணம் என்பது உலகமறிந்ததன்றோ?

ச:- நீ சிறந்த புத்திசாலியென்று விளங்குகிறது.

“ஐயெஹெஹெஹெ கஹுத்ராணி ஐயெஹெஹெஹெ உ வாய்வாஃ |
தம் து ஐயம் ந வஸ்யாஜி யத்ர ஐயாதா ஸஹோஜாஃ ||”

“எந்தத் தேசம்போனாலும் மனைவிகள் கிடைப்பார்கள். எந்தத் தேசத்திலும் சுற்றத்தார்களுண்டு. ஆனால் எந்தத்தேசம்போனாலும் ஒருவயிற்றிற் பிறந்த சஹோதரன் கிடைக்கமாட்டான்” என்று ஸஹோதரவாஞ்சையின் மேன்மையை ஸ்ரீராகவன் நன்கு உபதேசித்திருக்கிறார். இப்படியிருக்க மானிடர்கள் என் மனையாட்டிகள் வசமாய் ஸஹோதரர்களுக்குத் துரோகம் செய்கிறார்கள்?

கா:-வேறென்ன? படிப்பில்லாமல் அவிவேகிகளாயும் அழுக்காறு முதலிய துர்க்குணங்களையே இயற்கையில் வாய்த்தவர்களாயுமிருக்கிறமனைவிமார்களுடைய தந்நலம்பாராட்டுந்தன்மையே ஸஹோதரர்களுக்குள் கலகம் நேரிட முக்யமானகாரணமாயிருக்கிறது.

ச:- பெண்பாலாகப்பிறந்த நீ இவ்விதம்பேசுவது உன்னுடைய கம்பீரமான மனநிலையை வெளிப்படுத்துகிறது.

கா:-உள்ளதைத்தான் சொன்னேன். அதற்காக என்னைத் துதிக்க வேண்டாம்; விவாகத்தில் மேல்நடக்குஞ் சடங்குகளையும் விடாமற் சொல்லவேண்டுமம்மா.

ச:- பிறகு மணமகன் மணமகளுக்குப்பக்கத்தில் நின்று கொண்டு “அகோராக்ஷு:-” (ஐவொராக்ஷு:-) என்று தொடங்குகிற மந்திரத்தைச் சரியானஸ்வரத்துடன் சொல்லிக்கொண்டு அவளுடைய கண்களிற் றன்கண்களை நாட்டிப் பார்க்கவேண்டும்.

கா:-இந்த மந்திரத்தினால் மணமக்கள் ஒருவரையொருவர் முதன் முதற் பார்த்துக்கொள்ளும் சமயத்தில் மனவொற்றுமை யுண்டாகுமென்று முனிவர்கள் கண்டுபிடித் திருக்கவேண்டும்.

ச:- பிறகு மணமகன் அணியிரல் சுண்டியிரல்களுடன் கட்டைவிரலைக் கூட்டி, அவற்றால் தருப்பையை எடுத்து, மணமகனோடுக்கி, “உன்னிடம் கணவனுக்குக் கெடுதிசெய்யும் அவலசூழ்நததை இதனால் போக்குகிறேன்” என்ற கருத்தடங்கிய மந்திரத்தைச்சொல்லிக் கொண்டு அத்தருப்பையினால் அப்பெண்ணின் புருவமத்தியத்தைத் துடைத்து மேற்குத்திசையில் அதை எறிந்துவிடவேண்டும்.

கா:-நன்றாய் ஆராயும்பொழுது, மந்திரத்துடன் செய்யப்படுகிற இந்தச் சடங்கினால், இமையாமற்பார்த்துச் சேஷ்டைகளாற் பிறர்மனத்தை வசமாக்குகிற தாந்திரிகர்களின் (Mesmerists) செய்கை நினைவுக்கு வருகிறது.

ச:- அதன்பிறகு, பிறத்தயிட்டிருந்து மற்றொருவனுக்குப் போக வேண்டியேயென்று மணமகன் விசனமடைந்தால் அப்பொழுது “ஜீவாம்ருகந்திம்” (जीवाम्ருदन्ति) என்று தொடங்குகிற மந்திரத்தைச் சரியானபடி சொல்லி அவளுக்கு மனதிற் களிப்பை யுண்டாக்கவேண்டும்.

கா:-மந்திரங்களின் பெருமை நம்போலியர்கட்கு எளிதிற் புலப்படாது. அதனிடத்து எண்ணவொண்ணாதசக்தி இருப்பதாக மட்டும் தோன்றுகிறது.

ச:- பிறகு இட்டைப்படைபாள் வேதபோதிய அந்தணர்களைத் தெரிந் தெடுத்துத் தீர்த்தம் கொண்டுவரும்படி அனுப்பவேண்டும்.

கா:-பெண்காலல்லவோ புனல்கொண்டு வருவதுவழக்கம்.

ச:- மந்திரஞ்சொல்லிக்கொண்டன்றோ உதகம் எடுக்கவேண்டும்.

கா:-நல்லது; மேல்கடற்படுதென்ன?

ச:- பிறகு தருப்பைப் பற்களைச் சேர்த்து வட்டமாகக்கட்டிப் பெண்ணின் கைசில்வைத்து அதன்மேலில் மகந்தடியின் வலப்புறத் தொடர்வரும்படி பிடித்து அதிற் பொற்சுண்ணத்தைத் தூவிப் பரிசுத்தமுண்டாக்கக் கூடிய ஆறு மந்திரங்களைச்சொல்லி அதன்வழியாய் செலுத்தி மணமகன் போட்டப் புதியவஸ்திரமுடுத்தித் தருப்பைப்புல்லாற்செய்த பரிசை மணப்பெண்ணின் இடையிற் கட்டவேண்டும்.

கா:-நல்லது மெல்லிய சரீரமுள்ள சிறியபெண்ணின் தலையில் வலிய நுகத்தடியின் வலதுபாகத்தை ஏன்வைக்கிறார்கள்? அது அபாயகர மல்லவோ?

ச:- “இன்று நான் இல்வாழ்க்கையிற் புருகிறேன். அதில் தர்மத்தை யனுஷ்டிப்பதில் எனக்கு ஏற்படும் பாரத்திற் பாதியை நீ வகிக்க வேண்டும்” என்று மணமகன் மணமகளுக்கு நுகந்தடியினால் குசிப் பிக்கிறானென்று நினைக்கிறேன்.

கா:-நன்றாய் விளங்குகிறது. பொற்சுண்ணத்தை ஏன் தூவுகிறார்கள்?

ச:- “ஹிரண்யவர்ண: சுசய: பாவகா:” (ஹிரணு)வண-பாஃ ஸௌயஃ பாவகாஃ) என்றுதொடங்கி மேற்கூறிய சமயத்திற்சொல்லப்படுகிற மந்திரங்களைக் கவனித்தால்உதகம் பொற்சுண்ணத்தின் சம்பந்தத் தால் தங்கநிறமடைந்து சுத்தியாகிப் பெண்ணின் சரீரத்தைப் பரி சுத்திசெய்து அவளிடம் அபூர்வமான ஒரு சக்தியையும்உண்டாக்கு கிறதென்று ஏன் சிற்றறிவுக்குப் புலப்படுகிறது.

கா:-உன்னுடையதுட்பமான அறிவு மிகவும் வியக்கத்தகுந்ததே.

ச:- பிறகு மணமகளை வலதுகையினால் பிடித்துக்கொண்டு அக்கினிக்கு முன்போய் அங்கு வடக்கு நுனியாகவிரித்தபாயில் வலதுபக்கத் தில் மணமகளுடன் மணமகன் அமரவேண்டும்.

கா:-மணமகள் மணமகனுக்கு வலப்பக்கத்திலேயே இருக்கவேண்டும் என்பதற்கு என்ன காரணம்?

ச:- புருஷர்களுக்குச் சரீரத்தில் வலப்பாகம் சிலாக்கியமென்று சொல்லு கிறார்கள். ஆதலால் அவர்கள் இவ்விதம் உட்காருவதால் மணமகன் பெண்ணிடம் மரியாதையுடனிருப்பதாக வெளியாகிறது என்று நினைக்கிறேன்.

கா:-நல்லது.

ச:- பிறகு அக்கினியைப் பூசித்து “சோம: ப்ரதம:” (வெளாரி:புயரி: முதலில் சோமன்’ என்று தொடங்குகிற இரண்டு மந்திரத்தை மண மகளைத் தொட்டுக்கொண்டு மணமகன் ஜெபிக்கவேண்டும்.

கா:-ஜெபத்தின் கருத்தென்ன?

ச:- இந்த மந்திரத்தின் கருத்தையாராயுங்கால் முதலில் கன்னிகை சோமன், கந்தருவன் அக்கினி என்ற மூன்று தேவர்கள் வசம் முறைபாக இருந்து, பின் மனிதன்வசமாவதாகத் தெரிகிறது. அதின் மேற்கூறிய தேவர்களைத் துதித்து அவர்களுடைய துதிபெற்றுக் கன்னிகையை ஒருவன் மணம்புரியவேண்டுமென்பது கருத்து.

கா:-இதனால் எல்லாப்பெண்களுக்கும் நான்குகணாவர்கள் ஏற்படுவதாகத் தெரிகிறதே. இது சரியாகுமோ?

ச:- தேவர்களை நாயக்களாகக் கொள்வதென்பதன் துட்பமான கருத்தை ஆலோசித்தால், பெண்ணின் ஞானேந்திரியங்களையும் கன்மேந்திரியங்களையும் அந்தந்த இந்திரியங்களுக்குரிய தேவர்கள் விருத்தி செய்து அவளை மனிதன்வசமாக்குகிறார்கள் என்ற இரகசியம் விவேக கருத்துப் புலப்படும்.

கா:-நல்லது ; மேல்கிருத்தாந்தமென்ன?

ச:- பிறகு மணமகன் தன்னுடைய அகங்கையைக் கீழாகவிரித்து அதன் மேல் மணப்பெண்ணின் கையைவைத்துப் பாணிக்கிரகணம் செய்துகொள்ளவேண்டும். மணமகன் மணமகளிடம் பெண் குழந்தைகளே பிறக்கவேண்டுமென்று விரும்பினால் அவளுடைய விரல்களைமட்டும் பிடித்துக்கொள்ளவேண்டும். ஆண்குழந்தைகளே பிறக்கவேண்டுமென்ற எண்ணமிருந்தால் பெண்ணின் கட்டை விரல் உயர்ந்து நிற்கச்செய்து மணமகன் தன் கட்டைவிரலாற் சுற்றிப்பிடித்துக்கொள்ளவேண்டும். பாணிக்கிரஹணகாலத்தில் மணமகன் மணமகளிடோக்கி “உன்னிடம் குணவான்களான குழந்தைகள் பிறக்கும்படி தேவர்கள் ஆசீர்வதிக்கட்டும்” என்ற கருத்தடங்கிய மந்திரங்களை ஜெபிக்கவேண்டும்.

கா:-ஆஹா! மிகவும் சந்தோஷமாயிருக்கிறது. முதலில் மணமகன் கை மேலும் மணமகன்கை கீழுமாகப் பாணிக்கிரஹணம் செய்ய வேண்டுமென்ற விதியானது, வாழ்நாண்முழுதும் புருஷனுடைய வீட்டிற் பெண்ணுக்கு ஏற்றமும் கௌரவமும் இருக்கவேண்டுமென்பதைத் தெளிவாய் விளக்குகிறது. ஐயோ! இதை இக்காலத்தில் ஒருவரும் அறியாதார்களல்லவோ. பெண்களை விலக்கு வாங்கிய பொருள் கொடுப்பால் நடத்துகிறார்களே! இது பெரும்பாவமல்லவா?

ச:- சாஸ்திர விதிப்படி மணம்புரிந்த பெண்களை மேன்மைபாக வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். எந்த வீட்டில் பெண்களின்கண்கள் கலங்குமோ அந்தவீடு தீர்மூலமாக நசித்து விடும் என்று மனுஸ்மிருதியிற் கூறியிருக்கிறது.

கா:-பிள்ளை பிறக்கவேண்டுமானால் கட்டைவிரலையும், பெண்பிறக்கவேண்டுமானால் மற்ற விரல்களையும் பிடிக்கவேண்டுமென்கிற முறையும் உசிதமாயிருப்பதாகவே புலப்படுகிறது. அனுபவத்தில் விரல்களில் ஒன்றிரண்டு இல்லாவிடினும் குற்றமில்லை; கட்டைவிரல் இல்லாவிடினும், விரல்களுக்கும் சரீரத்துக்கும் சக்தி குன்றிவிடுகிறது என்பது யாவரும் அறிந்தவிஷயமே. விரல்களோடு கட்டைவிரல் சேர்ந்தால் தான் மனிதர்கள் முக்கியமான காரியங்களைச் செய்யவல்லாகிறார்கள். ஆதலின், பலமுள்ள கட்டைவிரல் ஆண்மையைக் குறிப்பதாகவும் மெல்லியவிரல்கள் பெண்மையைக் குறிப்பதாகவும் மஹரிஷிகளுக்குப் புலப்பட்டு வித்யேற்படுத்தியது அழகாயிருக்கிறது. மேலும் வடமொழியில் கட்டைவிரலைக்குறிக்கிற அங்குஷ்டம் (சு.௦௨-௪௦) என்ற பதம் பொருளால் அஹ்ணையாயினும் உயர்திணையாண்பால்விசுதிசேர்த்தே பிரயோகிக்கப்படவேண்டும்; விரல் என்று பொருள்படுகிற அங்குளி என்ற பதம் உயர்திணைப் பெண்பால் விசுதிசேர்த்தே பிரயோகிக்கப்படவேண்டும் என்ற கோட்பாடும் மேற்காட்டிய பாணிக்கிரஹண நியமத்திற்கு அனுகூலமாயிருக்கின்றது.

ச:- வடமொழியிற் பதங்களுக்குப் பொருள் எவ்வாறாயினும், சப்தங்களுக்கு ஆண் பெண் அவி என்ற பகுப்பு இயற்கையிலேயே ஏற்பட்டுள்ளது. ஆதலால் அந்தப்பதங்களைச் சரியானபடி உச்சரிக்க முடியாதவர்களுக்கு அநேகதிமைகள் நேரிடுகின்றன. அந்தப் பாஷையைப் பரம்பரையாய்ப் படித்துவருகிற நல்லொழுக்கமுள்ள அந்தணரிற்சிலரும், அக்ஷரம் ஸ்வரம் இவற்றை நாவினால் பிரயோகிப்பதில் தவறி எதிர்பாராத ஆபத்துக்குள்ளாகிறார்கள் என்னும் காரணத்தினாலேயே, உச்சாரணவழுவினால் உண்டாகும்பாவங்களைப் போக்குவதற்கு அந்தணர்கள் வருஷத்துக்கொருதரம் ஆயிரத்தெட்டுமுறை காயத்ரிஜெபம் செய்து வருவதும், ஒவ்வொரு சடங்கின்முடிவிலும் உச்சரிப்பில் நேர்ந்தவழுக்களுக்காகப் பிராயச்சித்த ஹோமம் செய்துவருவதும் எல்லாம் அறிந்தவிஷயமே.

கா:- நல்லது; அப்படி எந்த மஹான்களுக்காவது உச்சாரணவழுவினால் திமையினார்த்தாகத் திருஷ்டாந்தம் கூறமுடியுமோ?

ச:- தேவர்களில் மிகவும் பிரசித்திபெற்ற துவஷ்டாவென்பவர் 'இந்தர் ஈத்ரு' என்கிறமொழியை உச்சரிப்பதில் ஸ்வரம் தவறித் தாம் எதிர்

பார்த்தவற்றுக்கு முழுதும் மறுதலையான பலனை அனுபவித்து
அபத்தினால் மிகவும் வருத்தினர் என்று வேதமே கூறுகிறது.

கா:-அம்மா! இதுகேட்க எனக்கு மிகவும் பயமுண்டாகிறது. வட
மொழியை ஒழுக்கமுள்ள அந்தணர்களே சொல்லவேண்டும் என்ற
கோட்பாட்டின் ரகசியம் இப்பொழுதுதான் நன்குவிளங்குகிறது.
ஐயோ! துட்பமான ஆராய்ச்சியும் பகுத்தறிவுமில்லாத சிலர்
ஞானமில்லாமல் வடமொழியையும் எல்லோரும் சாதாரணமாய்ப்
படிக்காமென்ற வாதாடுகிறார்களே! தமிழ்ப்புலவர்களில் எந்த
மஹான்களாவது இக்கருத்தையறிந்து வெளியிட்டிருக்கிறார்களா?

ச:- திருவள்ளுவர், வடமொழி எல்லாராலும் படிக்கக்கூடியதன்று
என்ற காணத்தினால், சதுர்வித புருஷார்த்தங்களையும் அறம்,
பொருள், இன்பம், வீடு என்று பிரித்து அவற்றினியல்புகளைத்
தையும் குறுகத்தரித்தகுறளால் உலகத்தார்க்குப் புகட்டியிருக்
கிறார்.

கா:-இது எதனால் விளங்குகிறது?

ச:- குறளின் நிறப்பைச்சுறித்துச் சங்கத் தான்றோரிலொருவராகிய
வெள்ளிவிதிபார்,

“செய்யா மொழிக்குந் திருவள்ளுவர் மொழிந்த
பெய்யா மொழிக்கும் பொருளொன்றே—செய்யா
வதற்குநியா ரந்தணரே யாராயி னேனை
யிதற்குரியா ளல்லாதா ரில்

என்று கூறியிருப்பதனால் விளங்குகிறது.

கா:-அம்மா! இப்பொழுது இது நன்குவிளங்குகிறது. உலகத்தில்
அகங்காரமெல்லாம் அறிபாமையாலேயே உண்டாகிறது. வேதத்தை
உச்சரிப்பதில் மிகவும் ஜாக்கிரதையாய் இருக்கவேண்டியதுதான்.
வடமொழியைப் பத்தியுடன் படிப்பதற்கு விரோதம் ஒன்றுமில்லை
யே. பூர்வத்தில் வடதேசத்தில் இந்தப்பாஷையை எல்லோரும்
பேசியதாகவும், அந்தணனொருவன் கூறிய வடமொழியில் தச்ச
னொருவன் பிழைகளை எடுத்துரைத்ததாகவும் மஹாபாஷ்யத்திற்
சொல்லியிருக்கிறது. பாணினிமுனிவர் உலகத்தில் இவ்விதமும்,
வேதத்தில் இவ்விதமும் வடமொழியை உபயோகிக்கவேண்டுமென்று
தெளிவாய்ச் சொல்லியிருக்கிறார்.

(தொடரும்)

ர. கிருஷ்ணமாசாரியர்,

வித்யாநிதி,

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்தார்
1921-ம் ஐஸ் மார்ச்சு-மீ 5-உ நடத்திய,
ஆங்கிலத் தமிழ்ப்பரீக்ஷை வினா.
 ஸ்கூல்பைனல்வகுப்பு.

1 இலக்கியம்.

பரீக்ஷை:—ஆ. கார்மேகக்கோனார்.

1921-ஐஸ் மார்ச்சுமீ 5உ சனிக்கிழமை பகல் 10—1.

[அம்சம் 120]

I. 1.

தாமரை புரையும் காமர் சேவடிப்
 பவளத் தன்ன மேனித் திகழொளிக்
 குன்றி யேய்க்கும் உடுக்கைக் குன்றின்
 நெஞ்சுபக வெறிந்த அஞ்சுடர் நெடுவேல்
 சேவலங் கொடியோன் காப்ப

ஏம வைகல் எய்தின்றால் உலகே. இதற்குப் பதவுரை
 யெழுதி க் குன்றின்நெஞ்சுபகவெறிந்தவாலற்றையுஞ்
 சுருக்கி எழுதுக.

2. குறுந்தொகை, திருவாசகம், காசிகாண்டம், திருவாலவா
 யுடையார் திருவிளையாடற்புராணம், இவைகள் எப்புலவர்க
 ளாற் பாடப்பெற்றன?

3. பொற்கிழிதுக்கிய பாண்டியன் யார்? இவ்வரலாற்றைச்
 சுருக்கமாய் உரைக்க. இக்கதையினை உரைக்கும் வேறு
 நூல்கள் எவை?

4. “பிடுடை யுணர்வான் மிக்கோர் பிஞ்ஞகன் சமாதியாலே
 நாடிய பொருள்தே ராமல் நல்லன தமக் கியைந்த
 பாடிய கவிதை கொண்டு பார்த்திவன் திருமுன் னேறிக்
 கடைய மகிழ்ச்சி யோடுங் கூறினர் தேறியாங்கு”
 இச்செய்யுளுக்குப் பொழிப்புரை எழுதுக.

5. ஆலவாயுடையாரும் நக்கீனாரும் வாதம் நிகழ்த்தியபோது
 அவர்கள் கூறிய செய்யுள்கள் யாவை? சிவபெருமான் நரு
 மிக்குப் பாடிக்கொடுத்த பாசரம் யாது?

II. 1. கலம்பகம் என்று அந்நூலுக்குப் பெயர்வர்க் காரணமென்?
 மறம், அம்மானை என்ற லென்ன?

2. “நாராயண நறியா நாதாரு னேசருக்கு
 வாரார் சிலைகலைமெய் மாநங்கம் அம்மானை”
 இவற்றின்பொருளை விளக்கி யெழுதுக.

3. ‘தாயே தந்தையிற் சிறந்தாள்’ எதனால்?

4. 'சான்றோர் சான்றோர் பாலாப'இப்பொருளுக்குக் காட்டியிருக்கும் உவமை என்ன?
5. இராமர் விபிடனைக்குறித்துத் தம் கருத்துரைத்திருக்குமாற்றை வசனத்தில் எழுதுக.

III.

1. "மாற்கடஞ் சூழ்ந்த வலப்பி வங்கதன் மருங்கு காப்ப நற்கட லுடுத்த பாரி யைகன் புதல்வ னுமப் பாற்கடல் சுற்ற விற்கை வடவரை பாங்கு நிற்பக் கார்க்கடல் கமலம் பூத்த தெனப்பொலி வாணைக் கண்டான்" பொலிவான் யார்? கண்டது யார்? பொழிப்புரையும் எழுதுக.
2. இடைக்காடாது நண்பர் யார்? இடைக்காடர் தமிழறியும் பெருமானிடம் எவ்வாறு முறையிட்டார்?
3. பிரமரிலும் புலவர்கள் எதனாற் சிறந்தவர்கள்.
4. கல்வி எத்தன்மைபாற் கருத்தனமாகிறது.
5. பொன்னிக்குக் கம்பன் அடிமை! என்பதைக் கம்பர் எவ்வாறு பொருள்விரித்துக் காட்டினார்?
6. திருப்பா னாழ்வாரென எதனாற் பெயர்வந்தது, அவர்செய்த தொண்டு யாது?
7. பா, தாதிகேசம், ஸ்ரீவத்ஸம், காயகசார்வபௌமர், பகவந்திய மனம், அநவாநபாவனை, தெளதவஸ்திரம் இச் சொற் றொடர்களை விளக்குக.

IV.

1. "கன்னிக்கு முள்வேலியும் கழுநாக்குக் கடிவாளமும் ஏன்" "குளிக்கப்போய்ச் சேற்றைப் பூசிக்கொண்டாற்போல்"இப் பழமொழிகள் எச் சந்தர்ப்பத்தினர், பிரயோகப்பட்டிருக்கின்றன?
2. ஸர். தி. முத்துசாமி ஐயருடைய கல்வித்திறமை, நியாயாதிபத்தியம், பரோபகாரசீலம் இவற்றைப்பற்றி எழுதுக.
3. அங்ககாநமுதலியார் தமிழ்ப்பாஷையிலும் விற்பன்னர் என்பதைக் காட்டுதற்கிருக்கும்சான்று யாது? அவரைப் பற்றி ஸர். முத்துசாமி ஐயரும் டாக்டர் மில்லர்துரையும் எவ்வதம் புலிந்துரைத்திருக்கிறார்கள்?
4. ஸ்ரீதத்தன், சுப்பட்டன், சுபலகிபுலர், அச்சுநாந்தியாசிரிய யர் இவர்களைப்பற்றித் தெரிந்ததை யெழுதுக.
5. ஸ்ரீவன் எத்தன் பெண்டிக்களை மணந்தான்? நந்தகோன் முன் கோயிலடியாபா மணந்துகொள்வதாக உடன்பட்ட ஸ்ரீவன் பதாழகனுக்கு அவளை சந்தது அவனது வாய் மனத்தும் சாப்புக்கும் பொருந்துவதா?

6. சொக்கன், வெந்து, வேட்டு, தேத்து, தொடை, ஆன்ற, கேண்மை—இப் பெயர்களிலும் எச்சங்களிலும் பகுதிகளை எடுத்துக் காட்டுக.
7. சடிலம், ஆச, பீடு, தரளம், திருமுகம், சீயம், வைகல், ஸ்திமம், நல்குரவு, கிழி, நிரயம், துகர் பொருள் எழுதுக—

வைரப்புறக்கணிப்பு.

சென்ற மேராதத்தில் பம்பாயிற்கூடிய இந்தியப்பெண்மக்கள் பெருங் கூட்டத்திற் சிலகாரணங்களால் அந்நியநாட்டு வைரக்கற்களை நாம் புறக்கணிக்கவேண்டுமென்றும், இனி வைரநகைகளை நம்பெண்மக்களணியாமலிருக்கும்படி கேட்டுக்கொள்ளவேண்டுமென்றும் முடிவுகள் செய்யப்பட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. அம்முடிவுகளாவன:—

I. அன்னியநாட்டு வைரங்களை அடியிற்கண்ட காரணங்களை உட்தேசித்து உடனே பறிவெடுக்க வேண்டியது தேசசேஷமத்திற் கின்றியமைபாததென இம்மகாநாடு அபிப்பிராயப்படுகின்றது:—

(1) வைரங்கள் அநேகமாகத் தென்னாப்பிரிக்காவிலுள்ள சுரங்கங்களிலிருந்தே வருகின்றன. அங்கு ஆசியாக்காரர்கள் மிருகங்களிலும் கேவலமாக நடத்தப்பட்டுவருகிறார்கள். வெள்ளைக்காரர்களே உயர்ந்தவர்களென்ற இறுமாப்பு அங்கு நிலைத்துவிட்டது. மகாத்மா காந்தியையும் அவரது தர்மபத்தினியையும் இந்தியர்களையும் மிகவும் கேவலமாக நடத்திய அந்த நாட்டிலுள்ள வெள்ளைக்காரர்கள் அனுப்பும் வைரங்களை நமது கைகளால் தீண்டுவதுகூடப் பெரும் பாவமாகும். எனவே அந்த நாட்டிலிருந்து வரும் வைரங்களை வாங்குவதானது இந்தியா தனது மானத்தைப் பறிக்கொடுப்பதற்கு ஒப்பாகும்.

(2) வைரநகைகளுக்கு நடுத்தாவகுப்பினருக்குள் அபிலாஷை அதிகமேற்பட்டு விட்டநாவென்பது சந்தேகமாயினும், வைரநகை அணிவோர், அணியாதார் என்று அவர்களை இரு பிரிவினராகச் செய்து விட்டது.

(3) நமது தேசம் மிகுந்த தாரித்திரியநகையிலிருக்கையில் அன்னியநாட்டுவைரங்களை வாங்கி நமது பணத்தைப் பிறநாடுகளுக்கு அனுப்புவது சியாயமன்று.

(4) தென்னாப்பிரிக்காவிலுள்ள சுதேசிகளை மிகுந்தகஷ்டப்படுத்திச் சுரங்கங்களில் வேலைசெய்து வெள்ளைக்காரர்கள் ஏராளமாக லாபம் சம்பாதித்துவருவதால் ஆப்பிரிக்காவில் எடுக்கப்படும் வைரங்களை வாங்குவதனால் நாம், வெள்ளைக்காபமுதலானிகள் ஆப்பிரிக்கா சுதேசிகளைக் கஷ்டப்படுத்துவதற்கு ஆதாவளிப்பவர்களாவோம்.

II. அன்னியநாட்டி வைரங்களைவிடத்த நல்க்களை நகைகளாக ஆலயங்களில் உபயோகித்துவரும் வழக்கத்தையும் ஆலயங்களின் பஞ்சாயத்தார்கள் உடனே சிறுத்தி, ஜூன்மாதம் 30-ம் தேதிக்குள் அவைகளை எல்லா இந்திய நிலைச் சுயராஜ்ய சித்தியில் சேர்த்துவிடும்படி இம்மகாநாடு கேட்டுக்கொள்ளுகிறது. அங்ஙனம் சேர்க்கப்படும் நகைகளை இந்திகழ்ச்சிக்கு எவ்வித சிக்கனமுமின்றி அவர்கள் விரியோகம் செய்துவிடுவார்கள்.

III. ஜோப்பிய மார்க்கெட்டுகளில் வைரங்களுக்குப் பிரியம் குறைந்து வியாபாரம் அங்கு பித்துப்போய்விட்டதனாலும், கையிலுள்ள சாக்குகளை வியாபாரிகள் இந்தியாவிற்கு வித்துவருவதாலும், வைரங்களின்மீது கூடிய சிக்கரத்தில் இறங்கிவிடுமென்று நம்புவதற்கு ஆதாரமிருப்பதாலும், வைரங்களை வாங்கி ஏமாந்துபோய்விடாமலிருக்கும்படி இம்மகாநாடு இந்திய மகாஜனங்களுக்கு எச்சரிக்கை செய்கிறது.

IV. மெலேகண்ட தீர்மானங்களின் விவரங்களை உலகெங்கும் பிரசித்தம் செய்யவேண்டுமென்றும், முக்கியமாக ஸ்திரீகளை இனி வைரங்களைக்கு ஆசைப்படாமலிருக்கும்படி கேட்டுக்கொள்ளவேண்டுமென்றும் இம்மகாநாடு தீர்மானம் செய்கிறது.

வைரங்களைப் புறக்கணிக்கவேண்டுமென்பதற்கு மேற்காட்டிய முடிவுகளிற்சொல்லுங்காணக்களையன்றி வேறுசிலகாரணங்களு முள்ளன.

அந்நியநாட்டுவைரங்களை வாங்குவதால் நாம்கொடுக்கும் விலைப் பொருளுக்கிடாக அந்நியவைரங்கள் நமக்குக்கிடைப்பதற் பொருள்நஷ்டமில்லையென்று சிலர்சொல்லக்கூடியதும், நாம்கொடுக்கும் விலைப்பொருளானது கொடுக்கல் வாங்கல்களிலும் வர்த்தகத்துறைகளிலும் சென்று வளர்ச்சியடைந்திருப்ப சமையற்பொருளாயிருக்கிறது; அதற்கு வதிலாக வாங்கும் வைரங்கள் பாதொருவாட்சிக்கு மிடமில்லாத கற்சிலைகளாக இருப்பதால் வாங்கியான்முதல் மிகுந்தபொருளின் வட்டிநஷ்டத்தை யுண்டாக்கிக்கொண்டேயிருக்குமியல்பையுடையனவாயிருக்கின்றன. இதனையறிந்து அந்நியதேசத்தார் மிகுதியான வைரங்களையுடையவர்களாயிருந்தும் அவைகளைத் தாமே நகைசெய்து வைத்துக்கொள்ளாமல் விற்றுக்கொண்டிருப்பதே விலைகொடுத்துப் பெற்றுக்கொள்ளக் கூடாதென்பதைக் காட்டுகிறது.

அந்நியம், பொருள்பாபம், நரித்திரமே குடி கொண்டிருக்கும் இந்நாட்டில் வைரங்களைப் புறக்கணித்து அந்நியத்தின் கையடக்கமா யெளிதிலடித்துக் கொண்டுபோகச் சமயம்பார்க்கும் மோசனாசத்திருடர்களும் வழிப்பறிக்காரர்களும் வைரங்களைவாங்கும் துஷ்டர்களும் இவர்களுக்குதவியாகும் சோம்பேறியான மருத்துவர்களைவதற்கும் ஏதுவாகும். ஆனால் வட்டியுள்ளவையுடைய வர்த்தகமுதையையும் அரும்பவேண்டாத பெரும் பொருள்வடைத் துஷ்டர்களைய சாஜந்தானங்களிலும், தேவஸ்

தானங்களிலும் அழகொன்றையே விரும்பி ஆபரணங்களுக்கு உபயோகிப்பது தவறாகமாட்டாதென்றாலும், குடிவாழ்க்கையிலிருப்பவர்கள் கோடசவராயிருந்தாலும் அவர் தமதிஷ்டமித்திரபந்துஜனங்களுக்கும் ஏழைகளுக்கும் தர்மஸ்தாபனங்களுக்கும் பொதுநன்மைகளுக்கும் உபகரித்தற்குதவியான பொருள்வளர்ச்சிக்கு விரோதமாகப் பெரும்பொருளை முடக்கும் வைரநகைகளைப் புறக்கணிப்பது தகுதியுடையதென்று தோன்றுகிறது.

வைரநகைகளை மிகவு முபயோகிப்பவர்களும் அவற்றில் மிகுந்த விருப்பமுடையவர்களுமாகிய நம்பென்மணிகளே வைரமணிகளைப் புறக்கணிக்க முன்வருவதானது நம் நாடு முன்னேற்றமடையத்தொடங்கியிருக்கிறதென்பதற் கறிகுறியாயிருக்கிறது.

உ

புத்தகமதிப்புரை.

1. திருப்புகழ் முதற்பாகம்: இது திருப்பாதிரிப்புலியூர்வித்வான் சிவசிதம்பரமுதலியாரவர்களால் நன்குபரிசோதிக்கப்பெற்று வடக்குப் பட்டு, த. சுப்பிரமணியபிள்ளையவர்களாற்பதிக்கப்பட்ட இரண்டாம்பதிப் பைத்தழவிச் சில சீர்திருத்தங்களுடன், புதிதாய் அகப்பட்ட இருபத் தைந்து பாடல்களையும் சேர்த்து ௪௫0 பாட்டுக்களுடையதாய் பூநீமத். வ. சு. சண்முகம்பிள்ளை, செங்கல்வராய்பிள்ளை யென்னுமிவர்களால் மூன்றுமுறையாகப் பதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கு முகவுரைகளும், இந்நூலாசிரியராகிய அருணகிரிநாதரது சரித்திரச்சுருக்கமும் தெளிவாக நன்கறியும்படி ஆராய்ந்து எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. திருப்புகழ்ச்சிறப்புப்பாயிரமான முன்னோற்பாடல்களும் சில சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆங்காங்கு அறியவேண்டும்வியங்களுக்குக் கீழ்க்குறிப்பும் ஸ்தலவிவரணமு் மெழுதிச்சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. இறுதியிற் பாட்டுக்களுக்கு முதற் குறிப்புகராதியு முள்ளது. இது, நல்லகாகிதத்திற் செவ்வையாக அச்சிடப்பட்டிருக்கிறது. இதன்விலை ரூ. 2. வேண்டுவோர் பூநீமத் வ. சு. சண்முகம்பிள்ளையவர்கள், 292 லிங்கசெட்டிதேரு, சென்னை என்ற விலாசத்துக்கு எழுதிப்பெறலாம்.

2. பூநீராமகிருஷ்ணவிஜயம்:—இப்பெயருடன் ஒரு மாதார்த்தத் தமிழ்ப்பத்திரிகை, மைலாப்பூர் பூநீராமகிருஷ்ணமடத்திலிருந்து ரொளத்திரிஸ்ஸு தைமீ முதல் மாதந்தோறும் (ராயல்ஸைஸில்) 32 பக்கம் உடையதாக வெளிவருகிறது. இதில் இதுவரை நான்குபகுதிகள் வெளிவந்துள்ளன. இதில் பூநீராமகிருஷ்ணபாமஹம்ஸர், விவேகானந்த ஸ்வாமிகள் முதலிய ஸமரஸஸம்மார்க்கநெறிநின்றோருகிய பெரியோர்

களின் நவபவமும், அவர்களாருளிய உபதேசத்தாட்டும், பிறமததாஷண மில்லாத வேறு பல அரிபவிஷயங்களும் வர்த்தமானமும் நல்ல எழுத் திற் றிருத்தமாய் அச்சிட்டு வெளியிடப்படுகின்றன. இது தக்க பண்டிதர் பிரபுக்கள் முதலியோரின் ஆதாவால் வளர்ந்து உலகத் துக்குப்பயன்படும்படி எல்லாம் வல்ல இறைவன் அருள் புரிவா னாக. இதன் வரவுடச்சந்தா உள்நாடுகளுக்கு ரூபா மூன்று. வெளிநாடு களுக்கு ரூபா நான்கு. தனிப்பிரதி உள்நாடுகளுக்கு ரூ0—5—0. வெளி நாடுகளுக்கு ரூ0—6—0. வேண்டியோர், மாணேஜர், ராமகிருஷ்ண பிஜயம், காலாப்பூர், சென்னை என்ற விலாசத்துக்கு எழுதிப் பெறலாம்.

3. கதாரஸமஞ்சரி:—இது, குமங்கோணம் நகர உயர்தாகலாசாலை யுபாத்தியாயர் ஸ்ரீமத் S. எக்குஸ்வாமி அவர்களாலும் ஸ்ரீமத் M. M. நாராயணஸ்வாமி ஐயாவர்களாலும் கலாசாலை மாணவர்க்கு நல்லொழுக்கம், ராஜபத்தி, தேசபத்தி, அறிவு முதலியவற்றை விருத்திசெய்யுமாறு எளி திற் பொருள்கிளக்கக்கூடிய சிறந்தநடையில் நல்லகாகிதத்திற் றிருத்த மாய் அச்சிட்டு வெளியிடப்பட்டதொரு கதைக்கொத்தாம். இதனைக் கலாசாலையதிகாரிகள் மாணவர்க்குப் பாடபுத்தகமாக அங்கீகரித்து இதனை அக்கியோர்க்கு உதக்கமளிப்பார்களென்று நம்புகிறோம். இதன் விலை ரூ0—4—0. வேண்டியோர் அக்கியோர்க்கு எழுதிப் பெறலாம்.

4. பெற்றோரும்பிள்ளைகளும்:—இது, முடிகொண்டான் ஸ்ரீமத் M. நாராயணஸ்வாமி ஐயாவர்களால், பெற்றோர்கள் பிள்ளைகளைப் பழக்க வேண்டிய முறையையும், பிள்ளைகள் பெற்றோர்களிடம் நடக்கவேண்டிய முறையையும் சிாக்கித் தக்க மேற்கோள்களுடன் சிறந்தநடையி லெழு தப்பட்டிருக்கிறது. சிழ்வகுப்பு மாணவர்க்கு மிகவும் பயன்படத்தக்க கது. இதன் விலை ரூ0—1—0. வேண்டியோர் அக்கியோர்க்கு எழுதிப் பெறலாம்.

5. கோன்றைவேந்தனும் அன்னையும்பிதாவும், பழையவுரையுடன்:—இவை, சென்னைப் பச்சையப்பன் கல்லூரித் தமிழ்ச்சங்கத் தாரால் வெளியிடப்பட்டன. இதுபோலப் பிறதமிழ்ச்சங்கங்களும் இயன்ற வளவு தமிழ்துலகளை அச்சிட்டு வெளியிடின், தமிழ் கூடிய வினையில் நன்னிலைக்கு வருவதுடன், தமிழ்துலகளும் திருத்தம் பெறும். சென்னைப் பச்சையப்பன் கல்லூரித்தமிழ்ச்சங்கம் இன்னும் பலதுலகளை அச்சிட்டு உலகத்துத் குபகாரமாகுமென்று நம்புகிறோம். இதன் விலை ரூ0—4—0. வேண்டியோர், காரிபதரிசி, பச்சையப்பன் கல்லூரித்தமிழ்ச்சங்கம், சென்னை என்ற விலாசத்துக்கு எழுதிப் பெறலாம்.

முதலியவற்றுக்கு இழுக்கங்கூறுதல். திங்களை நாய்குரைத்தாற்போலும் என்றது திங்களை இரவிற்கண்டு நாய்குரைப்பதுகொண்டு அத்திங்களுக்கு கொரு திருட்டுத்தன்மையுண்டென்று உலகங்கொள்ளாது உபேக்ஷிக்கு மாறுபோலப் பெரியாரச் சிறியார்க்குறும் தகவன்மை அவர்பாலுண்டென்று உலகங்கொள்ளாது உபேக்ஷிக்கு மென்றவாறு. இதன் பழமொழி, “சந்திரனைக்கண்டு நாய்குலைக்கிறது” எனப் பெரியாசையிக்குழன் சிறியாசைக் குறித்து உலகவாழ்க்கில் வழங்கப்பட்டுவருகிறது.

150. ஆற்றுந் தகைய வரசடைந்தார்க் காயினும்
வீற்று வழிபல்லால் வேண்டினும் கைகூடா
தேற்றார் சிறியா ரெனல்வேண்டா நோற்றார்க்குச்
சோற்றுள்ளும் வீழும் கறி.

எ-து, எல்லாச்செல்வங்களையும்புந்தாவல்ல தகைமையையுடைய வரசகளை யடைந்தார்க்கேயாயினும் புண்ணியமுள்ளவழியல்லாத விநம்பிமுயலினுஞ் செல்வங்கள் கைகூடா; அறிவுடையாரல்லார் குணத்தாற்சிறியரேயாதலி னீவர்க் காவதொருசெல்வ மில்லையென் றிகழவேண்டா; நோற்றார்க்குத் தாமுண்டின்ற சோற்றுள்ளேயுந் தேடிவருந்தாமே கறிவந்தவிழு மாசலானே பென்றவாறு.

(குறிப்பு) இது, ஒருவரது நிலையையினிழிவுபற்றி வறியவென்று இகழலாகாதென்கிறது. அரசுகளைப்படைதலாவது அரசியல் நடத்தற் றுரிய உத்தியோகங்களைபுடையாதல்; இங்கு அரசென்றது அரசியல் நடத் தற்றுரிய உத்தியோகங்களுக்கானமையால் ஆகுபெயராயிற்று புண்ணிய முள்ளவழிபல்லது என்றது புண்ணியமுள்ளவழியல்லாத துன்பாக் கியமுள்ளவழியென்றவாறு. அன்மைக்கு மறுதலைப்பொருளுண்மையால் இவ்வாறு பொருளுரைத்துக் கொள்ளத்தக்கது. அல்லாக்கால் தடை யூழாகிய துன்பாக்கியமில்லாதவழியும் முயற்சிக்குப் பயனில்லையென் னும்பொருளுடையதாய், முயற்சியைவிதிக்கும் வாக்கியங்களோடு புரண் பரிமேனவறிக. வீறுடைமைக்குக் காரணமாகிய புண்ணியம் வீறெனப் பட்டது. வீறு-மெம்பாடு. வேண்டினும் எனக் காரியம் காரணமாபுபச ரிக்கப்பட்டது. கைகூடாவென்றது செல்வமடைதற்கு உத்தியோகமே காரணமென்போர்க்கு அது பிறழ்ச்சிபுடையதெனக் காட்டியவாறு. தேற் றார் என்றது ‘தேற்றுவொழுக்கம்’ என்புழிப்போலத் தவறியபுரைய நின்றது. சோதனையிற்றேறிய கல்விபறிவுடையவரல்லார் என்பது அருத்

தாங்கொரு மூலம்-செல்வமடைதற்குரிய சீனம். அது, பெரியாரிடத்
துப் பணிவு, கல்லொழுக்கம் மடியின்மை முதலியன. அவற்றால் சிறிய
புத்த-புறவ பெரிதமியாதல். ஒரு செல்வமில்லை என்பது ஒருசெல்
வமுடையவன் என்றிருக்கவேண்டும். கோற்றார்க்கு என்றது துய்க்குமு
புறவாக கோற்றார்க்கு என்றவாறு. உண்கின்றசோறு-உண்ணும்படி
வலத்திற்படைசு. பட்டுண்டுசொண்டிருக்குஞ்சோறு. தேடிவாற்றுகாமே
கறி வந்துவிழுகலாவது பரியாவாய் கூடையிலிருந்த கறியறியாது
அறிந் சோற்றித் திற்படைச்சு அச்சோற்றில் மறைந்திருந்த கறி யிடு
கோறுபறியா பட்டச்சுப்பட்டுக் கிடத்தல். இது, கற்றுத்தேறிப்
பொருந்தேறி மறிப்பில்லாதார் வேண்டுமெனது பக்கப்பெறார் என்பார்க்கு
அதுவும் பிறர்க்கியுடையதெனப் காட்டியவாறு. தொகுத்துண்ணு
மாற்றலிலாதினும் துய்க்குமுழுளவழிச் சோற்றுள்ளுங் கறி
தானெயிழத் துய்ப்பர்; அதுபோலக் கல்லியிறேறிய அறிவுடைய
வல்லவனும் திருவுடையதாக கோற்றார்க்குச் செல்வமுண்டாவது ஒரு
புறவாதலால் அதுவா வறியவொன்றிகழலாகாதெனப் பொன்முடிவு
கூறுக. “கோற்றார்க்குச், சோற்றுள்ளும் வீழுங்கறி” என்பது இதன்
பழமொழி. சோற்றள்ளும் என்றும் உம்மை பிறவாற்றாணும் வருகவி
னெனியையுணரகின்றது.

151. வழங்குநர் துய்த்தலுந் தேற்றாதான் பெற்ற
முழங்கு முாசடைச் செல்வச்-தழங்குநர்
வேய்மற்றி முத்ததிரும் வெற்ப வதுவன்றோ
நாய்பெற்ற தெங்கம் பழம்.

எ-து, பிறர்க்குக்கொடுத்தலுந் தானுகத்தலுஞ் செய்யமாட்டாதான் பெற்ற
முழங்குமுாசடைச்செல்வம், முழங்காரின்ற வருவிகளோடுடைய வேய்
முத்தி முத்ததிரும்வெற்பனே! அது நாய்பெற்ற தெங்கம்பழத்தோடொங்கு
மென்றவாறு.

(குறிப்பு) இது, கன்றியில்செல்வத்தின் இறிவுகூறுகிறது.
பிறர்க்குக் கொடுத்தலாவது அறப்பொருட்டாகவும் பொருட்பொருட்
பாசவும் பிறர்க்குக்கொடுத்தல். தானுகத்தலாவது ஐம்புலவிற்பங்களு
மாதேதுய்த்தல். தேற்றாதான் எனக் காரியம் காரணமா யுபசரிக்கப்
பட்டது. செய்யமாட்டாதான்-செய்யவல்லனல்லாதான். வல்லனயிற்
செய்யாதான் என்பது குறிப்பு. ‘பெற்ற முழுங்குமுாசடைச்செல்
வம்’ என்றது துய்த்தலுக்குந் தேற்றவாறு வைவசப்பட்டிருக்கும்

செல்வமிகுதியைக் காட்டியபடி. எப்பெற்ற தெங்கம்பழத்தோடொக்கு
மென்றது நாய்க்கு ஒரு தேங்காய்முடிக்கிடத்தால் அதைப் பிறிதொன்
றற்கும் கொடாது, ஒடுநீங்க உடைத்துண்ணுமாற்றலின்மையாற் குறும்
நுகரமாட்டாது அபிமானித்து அதைக் கவ்விக்கிடப்பினும் அந்நாய்க்கு
அது தக்காதொழிவதுபோல, வழங்கலுந்துய்த்தலு மில்லாதான்பெற்ற
முழங்குமுரசுடைச்செல்வத்தை அவ னபிமானித்திருப்பினும் அவற்
குது தக்காதொழியுமென்றவாறு. “காயே பழமே”* என்றதனால், தெங்கம்
பழம் எனப்பட்டது. “காய்மாண்டதெங்கின்பழ”† மென்றார் பிறரும்.
“நாய்க்குத் தேங்காய் தக்குமா” என்பது இதன் பழமொழி. தக்கல்-
உடையோனுக்குரியதாகி நிலைபெறல்.

152. ஆவிற் கரும்பனி தாங்கிய மாலையும்

கோவிற்குக் கோவல னென்றுலகங் கூறுமாற்

றேவர்க்கு மக்கட் கெனல்வேண்டா தீங்குரைக்கு

நாவிற்கு நல்குர வில்.

எ-து, ஆங்குரைக்குவந்த வருந்துயரைக்கெடுத்த திருமாலையும் பசுநிரைக்
கே தக்க இடையனென் றுலகத்தார்கூறுநிற்பர்; ஆதலாற் றேவர்க்குரைக்கு
முறையிது; மக்கட்குரைக்குமுறையிது என்று வேறுபடுக்கவேண்டுவதில்லை;
ஒருவரைத் தீங்குரைக்குமிடத்து நாவிற்கு நல்குரவில்லை யென்றவாறு.

(குறிப்பு) இது, இழிவுரைதருவதாயிருப்பினும் தம் குலத்தொ
ழில் தவிர்தலாகாதென்கிறது. ஆ-எல்லா ஆக்கங்களுக்குங் காரண
மாகிய பசு. ஆக்கம்-இம்மைக்குப் பொருளும் போகமும், மறுமைக்குப்
புண்ணியமும். வந்த அருந்துயர்-தேவாஜகோபத்தால் வந்த கன்மாரி
யின்றாக்குதலானாகிய தீர்த்தற்கரியதுயர். தாங்கியமால்-அவ்வாறிரை
மேற் றுக்காது மலையைக் குடையாகப்பிடித்துத் தன்மேலதாம்படி தாங்
கிய உயர்வுறையுயர்ந்தபெரியோனாகிய திருமால். பசுநிரைக்கேதக்க இடைய
ன் என்று என்றது பிறிதொருசெயலுக்குத் தகுதியின்றிப் பசுநிரை
மேய்ப்பதற்கேயுரிய இடையர்குலத்தவன் என்ற பொருள்படக் கோபா
லன் கோவிந்தன் என்று என்றவாறு. உலகத்தார்கூறுநிற்பர் என்றது
உயர்ந்தோரு மிழிந்தோருமாகிய உலகத்துள்ளோரெல்லாரும் கூறுநிற்பர்

* தொல்-பொருள். மரபியல்; சூத்திரம் அ-அ.

† சிந்தாமணி-நாமகனிலம்பகம், செய்-2.

என்றவாறு. இவ்வயன் என இழிவுரைப்பதாயிருப்பினும் ஆசிரை
மேய்த்தலாய்த் தனது குலத்தொழிலைத் திருமாலும்புரிந்தலையால் அவ
ரைச் சாத்திரமாய்த் தொழிலு இழிவுரைக்கஞ்சிக் கைவிடலாகாதென்
பது கருத்து. தேவர்க்குநாககு முனையிது மக்கட்குநாக்குமுனா
யிதுவென உலகநரிக்கவென்றவதில்லை என்றது குணமே யொருங்
குடையாரும் அறவையொருங்குடையாரும் உலகத்தின்மையால் உயர்ந்
தொக்குப் புறந்தலையாய்நேயுள்ளது, இழிந்தோர்க்கு இகழ்ந்
துனாபொருளெய்து, என உரையறுக்கு உயதயில்லையென்றவாறு.
ஒருவரைத் தீக்குவாருமடந்து நாவிற்குநல்குநால்லை என்றது யாரா
யிருப்பினும் ஒருவரைத் தீபகுநாக்கக்கருதினால் ஒருநீங்குமில்லாதா
ருலகத்தின் மையால் உலகக்குள்வதிங்கை யெடுத்துரைக்குநான்றகு
அவாபாறுவது ம்ஞாவு புனார்த்தவல்ல சொற்செல்லம் மிகவும் உள்ளது
என்றவாறு. எல்லாகுலத்தொழிவிக்கும் ஒருவாற்றான் இழிவுரைத்
தற்கும் உடமுண்டென்பது கருத்து. இதன் பழமொழி “நாக்குக்கு
நிற்பில்லை” என்றிருந்து அது இக்காலத்து ‘நாக்குக்கு நாமபில்லை’
எனச் சிதைந்ததுபோலும்.

153. பூந்நன் புனற்புகார்ப் பூமிகுறி காண்டற்கு
வேத்தன் வினாவினான் மாந்தலாச்-சான்றவன்
காண்டதனை நானி மறைத்தலாற் றன்கண்ணிற்
கண்டதா உமெண்ணிச் சொல்ல.

உறு. பூந்நன் புனற்புகார்ப் பூமிகுறி காண்டற்கு
வேத்தன் வினாவினான் மாந்தலாச்-சான்றவன்
காண்டதனை நானி மறைத்தலாற் றன்கண்ணிற்
கண்டதா உமெண்ணிச் சொல்ல.

(குறிப்பு) இது, உன்மைமையானும் தீங்குபயப்பதனைச்சொல்
வதற்கெனவிறது. புனராக்ஞாந்-புகார்புகரைச்சான்றதுள்ள. வினா
வினாவித உ-மென்தன் சொம்புண்டென்று வினாவியவிடத்து. சொல்ல
வாய், சொல்லவது என்றாந்தலாவது நன்மைபயக்குமென்று
தொனயு. உமென்தன் சொல்லவமென்றும், தீமைபயக்குமென்று
தொனயுமெனவாய் சொல்லவாதென்றும் தெளிதல். ‘பூந்நன்புனற்

புகார்.....மறைத்தலால்' என்றது தீமைபயக்குஞ்செய்தியைச் சொல்லலாகாதென்பதற்குச் சிஷ்டாசாரமாகிய திட்டார்த்தம் காட்டியவாறு. இங்கு ஒருவன் கார்தாள்கன் றநில மித்துணைபெனச் சான்றவ னறிந்து கொண்டானாயினும் அதனைக் காட்டிக்கொடுத்தார் கார்தாள்கின்றவனுக்கு உயிர்க்கிற் தியாகிய தீமையுண்டாகுமென்று மறைத்தமையாலிது பொய்ம்மையாகாது வாய்மையாயிற்று. “வாய்மை யெனப்படுவ தியாதெனின் யாதொன்றும்-தீமை யிலாத சொல்ல” “பொய்மையும் வாய்மை யிடத்த புறாநீர்ந்த-உண்மை பயக்கு மெனின்”^{*} எனபன பொய்யா மொழி. “கண்ணிற்கண்டதானாலு மெண்ணிச்சொல்லவேண்டும்” என்ப திதன் பழமொழி. கண்ணிற்கண்டதானாலுமென்றது உண்மை யென்று நன்றாயுணரப்பட்டிருப்பினு மென்றபடி. எண்ணிச் சொல்ல வேண்டுமென்றது இதைச்சொல்வதனால் விளைவது நன்மையா? தீமையா? என்றாய்ந்து நன்மையென்புமென்று தெரிந்தால் அதனைச் சொல்லலாம்; தீமைவிளையுமென்றுதெரிந்தால் அதனைச் சொல்லலாகா தென்றவாறு.

154. இஞ்சி யடைத்துவைத் தேமாந் திருப்பினு

மஞ்சி யகப்படுவ ராற்றதா-ரஞ்சி

யிருள்புக் கிருப்பினு மெய்யே வெருஉம்பு

ளிருளி னிருந்தும் வெளி.

எ-து, மதிலினையடைத்துவைத் தரணுடையெமென்றிருப்பினும் பகை வர்க்காற்றமாட்டாதா ரஞ்சி யகப்படுவர்; இரவின் கணிருளிலேயிருந்ததாயினும் தன்னச்சத்தாலே வெளியின்கணிருந்தாற்போலக் கூடை காக்கைக் கஞ்சு மென்றவாறு.

(குறிப்பு) இது, ஆற்றதழிந்தார்க்கு அரணில்லை என்கிறது. பகைவர்க்கு ஆற்றமாட்டாதார் என்றது முன்பு ஐருகாற் பகைவரொடு பொருது ஆற்றமாட்டாதழிந்துபோந்தவர் என்றவாறு. அகப்படுவர் என்றது முன்பு தாம் ஆற்றதழிந்த அச்சத்தால் அப்பகைவரை எதிர்த்ததர்க்குமாற்றலின்றி மலர்க்ககப்படுவர் என்றவாறு. “அச்ச முடையார்க்காரணில்லை” என்பது குறள். இரவின் கண இருளிலேயிருந்த

* திருக்குறள். 30-ஆம் அதிகாரம், வாய்மை 1, 2.

† திருக்குறள்-௫௪-ஆம் அதிகாரம், பொச்சாவாமை ௪.

தாயினும் என்பதற்குத் தாக்க இவ்வின்ன, கூறக்கு உண்மைபாகவே அஞ்சி இருவிலே உயர்ந்திருந்ததாயினும் என்பது கருத்தாகக்கொள்க. இது 'அஞ்சு பெய் பெயிருந்புக்கி ருப்பினும்' என்றதன் கண்ணிழிப்பு. அஞ்சி யிருந்திருப்பினும் என்பது குறிப்பார் காக்கை என்னும் எழு வாய் வருவிக்கத்தக்கது. இன்னுப டனகமல குறைதற்கும் தன்வலிமிரு தற்கும் சூதகமானவற்றி டனகமல குறைக்கப்பட்டது. 'வெருடும் புன் இந்நி னிருதவ டனகி' பெய்ததற்கு, முன் பதங்காலத்திற் காக்கை யாற்றுந்துன்பி டனகவாறிற்கு காக்கை, தனக்கேயானான இருவிலே யிருந்ததாயினும் தன் னாச்சததால் தனபலக்கக்கூடா னான வெளிபிள்ளை னிருந்ததாயினும் காக்கைக்கு அஞ்சுபு என்ப பொருள்விபத்துணைத் துக்கொயா. இது சிறித்தகாட்டிலும். 'வெருளுங்குறை யிருளிலு மஞ்சம்' என்பதின் பழமொழி. "பலவல்லுங் கூடகலைப் காக்கை" "அற்காக்கை கூடகலைகான் டருகினா மேனவகனஞர்" என்பன முன் குத்துண்டுகூடகலாற் காசமுடி கூடியவழியும், இப்பழமொழியிற்குறி யது முன் குத்துண்ட கூடகலுப் காசமுடி கூடியவழியுமாகிய வழிவேறு பாடுண்டையார் யாதுபாடினமை யுடிக.

155. ஆற்ற வினசெய்தார் நிற்பப் பலவுணாத்
தாற்றதார் செந்தன நாவது-சேற்றான்
பொருட்புடக் காத்தொம்பி வான்கு மெருதாங்
கெழுஅனமச் சாக்கா டெழல்.

ஆற்ற வினசெய்தார் நிற்பப் பலவுணாத் தாற்றதார் செந்தன நாவது-சேற்றான் பொருட்புடக் காத்தொம்பி வான்கு மெருதாங் கெழுஅனமச் சாக்கா டெழல். ஆற்ற வினசெய்தார் நிற்பப் பலவுணாத் தாற்றதார் செந்தன நாவது-சேற்றான் பொருட்புடக் காத்தொம்பி வான்கு மெருதாங் கெழுஅனமச் சாக்கா டெழல். ஆற்ற வினசெய்தார் நிற்பப் பலவுணாத் தாற்றதார் செந்தன நாவது-சேற்றான் பொருட்புடக் காத்தொம்பி வான்கு மெருதாங் கெழுஅனமச் சாக்கா டெழல்.

(குறிப்பு) இது. வினாமாச்சி ல்லாதார்க்குப் பரிசில்லை என்ப
பொருள். பொருட்புடம். பொருட்புடம் 'சாக்காடு' என்றிருப்பது
'சாக்காடு' என்றிருப்பது. சாக்காடு-சாக்காடு. ஆற்றவினசெய்தார்
குறிப்பு. பொருட்புடம் காத்தொம்பி வான்குமெருதும், ஆற்றதார்க்குச்

* இருந்தும், அது அதுவாய், அதுவாய்.

† அதுவாய், அதுவாய், அதுவாய்-23.

சாகாடும் உவமங்களாம். எருது புடைபெயர்ந்து செல்லாமை என்றது சகடிழுத்த எருது பரிசுவேண்டிச்செல்லாதிருக்க என்றவாறு. சாகாடு சென்றதுபோலும் என்றது சூடம் தனியே பரிசுவேண்டியெழுந்து செல்வதுபோலும் என்றவாறு. கழுத்துநோவ இழுத்த நெருதிருக்கச் சகடு தனியே பரிசுக்கெழு வது அயுத்தமும் ஆசர்பாவிதமு மாவது போல வினைமாட்சியி னுற்றுவார் வானாவிருக்க ஆற்றாதார் பரிசுக்கெழு வது அயுத்தமு மசம்பாவிதமுமாநலா லவர்க்கு அது அளிக்கலாகாதென் பது கருத்தி. இதன் பழமொழிவடிவம் வந்தவழிக் கண்டுகொள்க.

156. தன்னலி கிற்பான் நலையிற் றுனவர்க்குப்
பின்னலி லானைப் பெறல்வேண்டு-மென் னதூஉம்
வாய்முன்ன தாக வலிப்பினும் போகாதே
நாய்முன்ன தாகத் தகர்.

எ-து, தன்னலியல்லான் நன்மெற் படையெழுவனாயி லவற்குப் பின்னரின் னு நலியானைத் தா னமைத்துவனாகல்வேண்டும்; வாய்முன்னதாம்படி பிணித்திர்ப்பினும் தகர் தன்முன்னே நாய்வர யானும் போகாததலா னென்ற வாறு.

(குறிப்பு) இது, வாயோரைச் சார்ந்திருக்கவேண்டுமென்கிறது. “வாய்முன்னதாகவலிப்பினும்போகாதே, நாய்முன்னதாகத்தகர்” என் றது செய்யுள்வடிவாபமைந்த பழமொழி. இதில் நாய் அணிகருதாது நின்ற திட்டாந்தமான மையால் நோபமையாகாதென அறிக. நாய்முன்ன தாகத் தகர் எதிர்க் கப்போனதவாய்போலப் பின்னலிகிற்பான்முன்னர்த் தன்னலிகிற்பான் டைத்துப் பிழைசான் எனப் பொருளொடுபொருத்தி யுரைத்து கொள்ள. பின்னலி னு நலியானைத் தானமைத்துவனாக யாவது, தப்பின்னரின் னு தன்பகரையகலியல்லவலியானைத் தனக் குரியனாயமைத் துக்கொண்டிருத்தல். தகர்-யாட்டுக்கடாய்.

157. வலியானாக் கண்டகால் வாய்லானா ரான
மெலியானா ரீதுநு மேன்மை யுடைமை
புலிகலாங் கொன்யானைப் பூக்குன்ற நாட.
வலியலாத் தாக்கு வலிக.

எ-து, தம்மில்வலியானாக்கண்டகால் வாயா லொன்றும்பேசாராகித் தம் மின்மெலியானாக்கண்டா லுடர்த்துச்செல்லுமேம்பாடுடைமை, புலியொடுகலாங் கொள்ளும் யானையைமுடைய பூக்குன்றகாட்டு! வலிசுக்குறுயக்கலாம் வலிதா யினவாறுபோலு மென்றவாறு.

(குறிப்பு) இது, மெலியானாமிதூரலாகாதென்கிறது. வலியார்-அறிவு, ஆண்மை பெருமைகளாற் நன்னின்மிக்கார். வாய்வாளாராகி என்றதில் வாயும் என்னும் இழிவுசிறப்பும்மையை விரித்து வாயாலும் ஒன்றும் பேசாராகி எனப் பொருளுரைத்துக்கொள்க. அடர்த்துச் செல்லுதல்-வலிப்பதைத்து மேற்செல்லுதல். மேம்பாடுடைமைஎன்றது மீதூர்வான்கருத்தாற்சொல்லும் மேன்மையாகிய செம்பொருளும், கவி கருத்தாற்சொல்லும் இழிதகைமையாகிய குறிப்பும் ஒருங்குணர்நின் றது. வலிதன்றும்புக்கலாம் வலிதாயினவாறுபோலும் என்றது 'சிறிய கலகம் பெரிய பகையானாற்போலும்' என ஒ ரிதிகாசமடியாகவந்த பழ மொழிப்பொருளைச்சுட்டித் திட்டாந்தங்காட்டியவாறு. அது பிரசித்தி பெற்ற நாமாவணயுத்தகாரணமான ராக்ஷஸாக்கிரமணமென்க. இது மெலியானா வலிய மேற்சென்றுவருத்தலும், 'மெலியார்மேன்மேகபகை' என்பது மேற்சென்ற மெலியானா யெதிர்த் தொறுத்தலுமாகிய வேறுபா ணைமையான் மாறுபாடினமைபறிக. இதன் பழமொழி, 'குட்டிக்கலகம் குடியைக்கேக்கும்' என வழங்கப்படுகிறது.

159. மறுமைபோன் நுண்டோ மனப்பட்ட வெல்லாம்
பெறுமாறு செய்ம்மினென் பாரே-நறுநெய்யுட்
சட்டி யடைவைக் களைவித்துக் கண்சொரிஇ
யிட்டிகை தீற்று பவர்.

என, 'மறுபிறப்பென்பதொன்றுண்டோ? மனத்தாற்காதலித்தனவற்றை வெல்லா நகரப்பெய எற்றைச் செய்ம்மி' எனெ றொருவர்க் குறுதியாகவுணர்ச் சொல்லுவன், நறுநெய்யட்டோய்த்த பாசுபெய்தவடையை நுகராமற்காத்துக் கண்ணின் சொருகுவித் தொருளை யிட்டிகையைத் தீற்றுவிக்குமதலே டொக்கு பென்றவாறு.

(குறிப்பு) இது, சிற்றினத்தார்பேச்சுக்குச் செவிகொடுக்கலாகா கென்கிறது. மறுபிறப்பென்பதொன்றுண்டோ வென்றது இம்மையில் விதிவழியொழுதுவார் மறுமையிற் நேவராய்ப்பிறந் தின்புறுவர் என் னும் ஆங்கிசுவாதத்தை நம்பற்க; அவ ரவ்வின்புறுகாதற்குடனாகக் கூறும் மறுமையென்பதொரில்லையெ என ஆச்சிரயசித்தியாற் பாமத நிரசனங்காட்டியவாறு. உண்டோ என்னும் ஓகாரம் எதிர்மறைப்பொரு ளில்வந்தது. மனத்தாற் காதலித்தனவற்றையெல்லாம் நுகரப்பெறுத

பேராசைக்கண்ணத்தையுள்ளேயடக்கிப்பிறருக்கெல்லாம்
பாராசையற்றவர்போற்றிரிவேன்பசுத்தோல்புனைந்து
போராசைகொண்டபுலிநானென்னுசையைப்போக்குகண்டா
யோராசையும்ற்றயோக்குற்றாலத்துறைபவனே. (61)

கழிக்கும்பலபொழுதோர்பொழுதாய்க்கலங்காமலுள்ளே
விழிக்கும்விழிவெளியாவதென்றேவெண்ணிலாக்கதிரைப்
பழிக்குந்த்ரிகூடத்தருவிநன்னீர்பகலோனைவெம்மை
யொழிக்குந்திவலைதளிக்குங்குற்றாலத்துறைபவனே. (62)

செருமிக்கவலையுளந்தமொறித்தினம்பொருமிப்
பொருமிக்கரைவதுகண்டி.ரங்காய்புல்லம்பூங்கல்லுந்
தருமிக்கபட்சிமிருகங்களாதிசராசரமு
மொருமிக்கத்தெய்வவடிவாங்குற்றாலத்துறைபவனே. (63)

சிறையோபடுவதின்னிக்கவையோதினந்தான்படுதன்
முறையோமுறையிடல்கேட்கிலையோமுன்னாநாளிற்செய்த
குறையோகுறையுன்முன்னேநிற்குமோகொண்டகோபமென்னோ
உறையோங்குகொண்டலுலாவங்குற்றாலத்துறைபவனே. (64)

தண்டேன்மலர்சொரிசண்பகச்சோலையுஞ்சந்நிதியும்
பண்டேபழகுநினைத்தாரநதியும்பலவளமுங்
கண்டேயிரிந்துந்தரித்தேனென்போலொத்தகன்னெஞ்சர்தா
முண்டேநினைத்தபனைக்குள்ளேகுற்றாலத்துறைபவனே. (65)

பொறுக்கும்படைகொண்டகோபத்தைமாய்த்துப்புறையற்றநான்
வெறுப்புவிருப்பற்றிருப்பதென்றேவண்டம்விண்டுகிற
கிறக்கும்படிமலையைச்சிலையாக்கிக்கிளர்புரங்க
ளொறுக்குந்தனிப்பெருவிராகுற்றாலத்துறைபவனே. (66)

வருக்காம்பலகரும்பைப்பார்க்கான்றெருவட்டெனவே
பெருக்காசைவிட்டுநின்றாளேபரவிப்பிறவியின்வேர்
கருக்காமலென்றமென்சின்னைதக்குள்ளேயொருக்காற்றெளிவு
மொருக்கான்மயக்கமுமாமோகுற்றாலத்துறைபவனே. (67)

தருகோடியம்புயத்தாடொழும்போதுசுதாயுக
மிருகோடியுநொடிப்போதொக்குமேதுன்பரீட்டுங்கவ்வை
யருகோடியுன்னப்பிரிந்தாலரைநொடிப்போதுமெனக்
கொருகோடிகோடியுகங்காண்குற்றாலத்துறைபவனே. (68)

காண்பதெல்லாங்கண்மயக்கமென்றேமனங்கண்டிருந்தும்
வீண்பலகெனவைக்குளோடியதால்வந்துமீட்டருள்வாய்
சேண்படர்கங்கைச்சுடையாயிரமன்சிரத்திலென்று
மூண்பலிதேடுங்காத்தாய்குற்றாலத்துறைபவனே.

(69)

கண்பார்த்துச்சோரமிடுங்கள்வரைவர்கைகன்னமிட்டுப்
பண்பார்த்துதுன்னைப்பணிவதென்றோபுயல்பார்த்துநின்று
விண்பார்க்குஞ்சாதகம்போலுன்னைப்பார்த்துநின்மெய்யருட்பா
லுண்பார்க்குஞானப்பெருக்கேகுற்றாலத்துறைபவனே.

(70)

சிறுகாலந்தாயர்மூலப்பான்மயக்கஞ்செகத்தறிவு
பெறுகாலமாதர்மூலமேன்மயக்கம்பெருங்கிழமா
யிறுகாலம்வஞ்சப்பிணியான்மயக்கமுன்னின்பத்தைநா
லுறுகாலமாவதெக்காலங்குற்றாலத்துறைபவனே.

(71)

ஆணவங்காட்டுவித்தாசையுங்காட்டுவித்தார்க்குமில்லா
நாணமுங்காட்டியமாயையஞல்நெடுநாட்கருத்தை
வீணவம்போக்கிவிட்டேனிரங்காய்கடல்வெவ்விடத்தி
னுணவங்காடியிடற்றாய்குற்றாலத்துறைபவனே.

(72)

கருநோயுங்கண்மப்பிறவியினோயுங்கருத்திற்கவ்வை
பொருளோயும்பூண்டசீரத்தினோய்களும்போக்குந்தெய்வத்
திருநீருடையநின்சிரநதிக்கரைசேர்த்தவன்றே
யொருநோயுமின்றித்தவிர்த்தேன்குற்றாலத்துறைபவனே.

(73)

மறைப்பொருளானநின்சேவடிவாழ்த்திவடவருவித்
துறைப்புனலாடிக்குழல்வாய்மொழியுடன்கோதியுள்ளை
யிறைப்பொழுதாதினுமுள்ளைதியானித்திருக்கநெஞ்சி
லுறைப்பிலையெயென்னசெய்வேன்குற்றாலத்துறைபவனே.

(74)

செய்வதெல்லாங்குற்றமேயதனாற்செகத்தோர்களைன்னை
வைவதெல்லாங்கொடுத்துட்டனென்றேகட்டவல்லீனையா
னைவதெல்லாமுன்பொருட்டேசாண்புக்குளானினிமே
லுய்வதனீன்பொருட்டையாகுற்றாலத்துறைபவனே.

(75)

தேயாமயக்கத்தெளித்தோர்கண்முன்னத்தெளிவொன்றில்லாப்
பேயாகநின்றபிதற்றுவனெழுமனப்பேதமையான்
மாயாமலத்துக்குள்வீணெகிடந்தமயங்குமித்த
வோயாமயக்கத்தவிப்பாய்குற்றாலத்துறைபவனே.

(76)

எளியேயோயாட்டுஞ்செய்யல்யாவமுன்செயவென்றுநன்றாய்த்
தெளியேனெவ்வாறுதெளிவிப்பையோதிரையேவரையே
வளியேமறிபுனலேகனலேநெடுவானகமே
யொளியேபார்தவெளியேகுற்றாலத்துறைபவனே.

(77)

அடக்கிக்கொண்டாலுள்ளடங்கிக்கொள்வேன்புலியாதிக்குநீ
கடத்திக்கொண்டாலுடந்தொள்வேனன்றிநாடுஎன்றென்னைத்
தொடக்கிக்கொண்டாட்டமிடாதேசகலவதாழிற்குமென்சா
ணுடக்கைக்கொண்டாட்டியசித்தாகுற்றாலத்துறைபவனே.

(78)

எழுதின்புலியுகொடிக்கேறுஞ்சிந்தையெருதும்ங்கோர்
பொழுதென்றொருமடக்கேறிவராதுபுலன்கலப்பை
பழுதன்றிச்சேர்க்கவல்லேனல்லனாபரமாரிலத்தி
லுழுதுண்டிவாழ்வதெவ்வாறோகுற்றாலத்துறைபவனே.

(79)

பிற்பொருளாசித்துப்பொய்ப்பேசிச்சாணும்பிழைப்பதற்கா
யறமுதன்குநிலைபிழைத்தேனடியார்க்கடிமைத்
திறமிலனாகிலுநின்னடியார்திருக்கூட்டமல்லா
ஹவீனிவேறிலையாள்வாய்குற்றாலத்துறைபவனே.

(80)

கொலைபாதகஞ்செய்யக்கற்றேறுண்பத்தர்குழாத்திற்செல்ல
மலையாதவுண்மைவரக்கற்றிலேனெனைவாழ்விப்பையோ
நிலையாரணங்களுக்கெட்டாதநாதநெடுவெளிக்கே
யுலையாதவானந்தக்கூத்தாகுற்றாலத்துறைபவனே.

(81)

ஆலமென்றாலுமமுதாமுனைக்கண்டவாடரவின்
கோலமுமாலையின்கோலமதாங்கொடியேன்வினையுங்
காலமுஞ்சாலநன்றாவதென்றோவரைகாலருவி
யோலமென்றார்க்குந்துறைகுழ்குற்றாலத்துறைபவனே.

(82)

தொண்டென்றுனக்குப்புரியேன்மகளிர்சுரிசுழற்கே
வண்டென்றுமாலையென்றுஞ்சுழல்வேனெனைவாழ்விப்பையோ
விண்டொன்றுமெவள்ளிப்பொருப்பாய்விருப்பும்வெறுப்புமில்லா
யுண்டென்றவார்மனத்துள்ளாய்குற்றாலத்துறைபவனே.

(83)

வன்பெருங்காயமெடுத்தவாயார்க்கும்வருவதின்பத்
துன்பங்க்கூடத்தொடர்ந்தல்லவோதொடர்ந்தாலுமித்தை
யென்பாஞ்சாட்டியிடையாமெலான்றுபட்டென்றைக்குநா
ணுன்பாஞ்சாட்டியிருப்பேன்குற்றாலத்துறைபவனே.

(84)

செகந்தோறுஞ்சென்றசெனித்தலுத்தேன்சென்மந்தோறும்புல்லர்
முகந்தோறுஞ்சென்றலுத்தேனிரங்காய்முனிவோர்மடவா
கந்தோறுமுண்பலிக்காய்கடந்தாயயன்மாலென்றிங்கே
யுகந்தோறும்பேர்பெற்றிருந்தாய்குற்றாலத்துறைபவனே. (85)

சென்னிறவேழுமுகத்தெம்பிரானையுந்தென்னிலஞ்சிப்
பன்னிருகையனையும்பயந்தாய்வெற்பரசன்பெற்ற
கன்னியைக்கைவசமாக்கிக்கொண்டாயென்கருத்தையெல்லா
முன்னிருதாள்வசமாக்காய்குற்றாலத்துறைபவனே. (86)

வாலத்தனையுமொடுக்கிமிக்காய்வினாவாய்பிளந்து
காலக்கடம்புலிபாயுமுன்னேசெண்பகாடவிக்கே
யேலக்குழன்மடமாதொடுக்கியிருத்திரு
வோலக்கங்காட்டியருளாய்குற்றாலத்துறைபவனே. (87)

பத்தியுமில்லைவிராக்கியமில்லைபாரிலுண்மைச்
சத்தியமில்லைதவமாடுலுமில்லைசார்ந்தகுணப்
புத்தியுமில்லைகொடியேனிருத்ததுப்புத்திக்குநீ
யொத்திருத்தெப்படியான்வாய்குற்றாலத்துறைபவனே. (88)

பழுக்குமுன்னேபுடல்கொய்க்குமுன்னேபனதத்தாவியெல்லா
கழுக்குமுன்னேபுத்திராறுமுன்னேநமன்பாசத்தினு
லிழுக்குமுன்னேகண்கண்முடிமுன்னேயிரதங்கடைவா
யொழுக்குமுன்னேவந்துதோன்றாய்குற்றாலத்துறைபவனே. (89)

குருவாக்கியங்கன்கல்லென்பத்தர்க்குடங்குழாத்திற்செல்லென்
றிருவாக்குமுன்மைதெளிந்துகில்லென்றெரிவேதுமின்றி
மெருவாக்கிமெலும்பானென்முழுப்பித்தனென்னையுமோ
ருருவாக்கிவிட்டெனையான்வாய்குற்றாலத்துறைபவனே. (90)

கெதுக்கபாசத்தினுலேபிறவித்துவட்சிக்குநான்
முகம்வைத்தமோசந்தவித்திடவேமுதலத்தமிழாப்
பகலுற்றகத்தவெனிக்கேயிருக்குநீன்பாதபம்
யுகபத்திமுற்றத்தருவாய்குற்றாலத்துறைபவனே. (91)

வினெப்பாதகர்க்குண்முழுப்பாவிமாயுய்வெட்கமின்றி
மேனெப்பார்க்கயாமிக்கொன்றென்றாவெனுன்னையென்றுமொன்றாய்
கிணெப்பாரிகழ்ச்சிமெச்ச்சிவந்தாழ்வைமைவிடா
குணெப்பாஞ்சாட்டியருப்பாய்குற்றாலத்துறைபவனே. (92)

எனதெனக்கென்றுதவிப்பதல்லா லுனையெண்ணுதற்கென்
மனதுசற்றாநிலுமுண்மையுண்டோவஞ்சனேனுமுன்னைத்
தனதுபட்டாதிக்கம்போலேதமிழ்க்கவிசாற்றுவது
முனதுகட்டாயத்தொழில்காண்குற்றாலத்துறைபவனே (93)

முடக்கிட்டுமாயப்பிறவிக்குள்ளேவிட்டுமுட்டியென்னைத்
துடக்கிட்டுநானென்றுபேச்சிட்டதென்வரைகுழந்துவட்டக்
கடற்குட்டமிட்டபுவனிக்கெல்லாமொருகம்பத்திலே
யுடக்கிட்டகுத்திரதாரீகுற்றாலத்துறைபவனே. (94)

அன்பதுவைத்துனைப்போற்றுகிலேனடியார்க்கெளியா
யென்பதுசற்றுங்கருத்திலுன்னெனையாட்கொள்வையோ
முன்பதும்த்தயன்மாலானவர்முதலொன்றுக்காவ்வா
வொன்பதுமானவொளியேகுற்றாலத்துறைபவனே. (95)

மலைவாய்க்குவடன்னவார்முலைவார்க்குமயல்கொடுதேக்
கிலைவாய்ப்படுபுனல்போலலைந்தேனஞ்சலென்றருள்வா
யலைவாய்ப்படாததெள்ளாரமுதேதுளையாதமுத்தே
யுலைவாய்ப்படாதசெம்பொன்னேகுற்றாலத்துறைபவனே. (96)

தடுக்கும்பொழுதிலணுவளவேனுந்தடுத்துக்கொள்வாய்
கொடுக்கும்பொழுதிலெல்லாங்கொடுப்பாய்திருக்கூத்துக்குநீ
யெடுக்குஞ்சொருபங்களாசிறிவாரெனையாள்புலித்தோ
லுடுக்குஞ்சநாந்தயோகீகுற்றாலத்துறைபவனே. (97)

நின்னாச்சிரமமுனியாச்சிரமநினதடியார்
பொன்னாச்சிரமமும்பூவாச்சிரமமும்பூமடந்தை
மன்னாச்சிரமமும்னுவர்காண்மனத்தாலும்வஞ்ச
ருன்னாச்சிரமபத்தாய்குற்றாலத்துறைபவனே. (98)

திரையற்றஞானக்கடலுடையாயுனைச்சேர்ந்துசென்மக்
கரையற்றவாரிகடக்கின்றவாறுகருணைசெய்வாய்
புரையற்றதொண்டர்மனத்தேயிருந்துபொருள்விளைக்கு
முரையற்றமோனவுணர்வேகுற்றாலத்துறைபவனே. (99)

நித்தர்கள்போற்றுகின்னாவணிமூலத்தினெல்லவந்து
முத்தமிழ்பாடக்கருணைசெய்தாண்டனைமுற்றுகினிக்
கொத்தடியேனுக்குன்பொற்பதந்தாகுழல்வாய்மொழியா
ளுத்தமிழாகமுவந்தாய்குற்றாலத்துறைபவனே. (100)

முற்றும்.

காப்பு.

பர்வுதல்—துதித்தல். புங்கவர்—
உயர்ந்தோர். தாமம்—மாலை. தந்தி—
யானை. துணை—துணைவன். செந்தில்—
திருச்செந்தூர். இணை—இரண்டு. சர
ணம்—திருவடி.

தூல்.

(1) மூவர்திருப்பாடல்—தேவார
ம். வழி—முறை. குழல்வாய்மொழி—குற்
ருவத் தெழுந்தருளியுள்ள அம்பிகை.
வேட்கை—ஆசைப்பெருக்கு. பெண்,
பூமி, பொன் என்னுமிவற்றில் வேட்
கையை ஈவுநுத்திராயமென்பர் வட
துவார். ஒழி—முதலிலாதொழிற்
பெயர்.

(2) கின்வழிகில்வாமல் — உன
க்கு வழிபாடுசெய்யாமல். யானென
தென்னும் உழிதனக்கேறி—அகங்கா
ரமகாரங்களைப் பின்பற்றிச்சென்று.
கிடர் தடை — பஞ்சேர்திரியங்களின்
விஷயப் பிரவிர்த்தி. கணம்—பெருமை.
கேள்—சுற்றம்.

(3) பரம்—இது முன்னிரண்
டடியிற பிரயோசனம் எனவும், மூன்
குமடியிற் புகலிடம் எனவும், கான்கா
மடியில் முழுமுதற்கடவுள் எனவும்
பொருள் தந்தது. புலவி—ஊடல்.

(4) ஆக்கம்—செல்வம். ஏக்கம்—
ஆளுக்கவன். அன்பு சின்பக்கல்வித்
தேக்கம்—தேவாரம் திருவாசகம் முத
லிய தூற்பயிர்க்கிறைவு. தேருதல்—
தெளித்தல். ஊக்கம்—முபற்சி—தூக்
கம்—அடி.

(5) பொசிப்பு—அனுபவம்.
மூவர்—தாரகாகாண்டக்கான வித்
தன்மாலி, தாரகாகுன், மோலாகுன்

என்பார்; சுதன்மன் சுலேன், சுபுத்தி
என்றும் கூறுவர். கோட்டை—திரி
புரம். கொன்ற—அழித்த. மந்தகாசம்—
புன்சிரிப்பு. படை—ஆயுதம்.

(6) இச்செய்யுள், “பானினைந்
தூட்டு” மென்னு முதற்குறிப்புடைய
திருவாசகப்பாடலை அடியொற்றியது.
பகிர்தல்—பிரிதல். தரித்தல்—பொறுத்தல்
பற்றாப்பசி—எவ்வளவு உணவிலுளும்
போதாதபசி. ‘என் பற்றாப் பசிகண்டு
அமுதாட்டி, நோயறப் பார்க்கவல்ல’
என்பது, இப்பிறவியில் எனக்கு உண்டி
முதலியன அளித்துப் பசிப்பிணி
யொடு பிறபினியு மகற்றி என்னைப்
பாதுகாக்கவல்ல எனவும், என்னுடைய
நீங்காத பசியை நோக்கி என்னைத்
தேவனுக்கி அமுதமூட்டிப் பசி நரை
திரை மூப்புப் பிணி முதலியவற்றைப்
போக்கிப் பாதுகாக்க வல்ல எனவும்,
நிரதிசயானந்தத்தையடைவதில் எனக்
குள்ள நீங்காத ஆசையிருதியை நோக்
கித் தனது கருணைருதத்தை எனக்
கூட்டிப் பிறவிப்பினியொழியக் குளி
ரக்கடாகூறிக்கவல்ல எனவும் பொருள்
தந்து, குற்றாலநாதன் தன்னைப்பணி
வார்க்கு இம்மை மறுமையின்பத்தொடு
வீட்டின்பமு மளிக்கவல்லனென்பதும்
குறித்து கின்றது.

(7) மறையாடும் — வேதம்
சொல்லுகின்ற. சிறை—இறகு. உறை—
துளி.

(8) கின்னா—கிளி. கிருபைஇன்
பால்—சுருணையாகிய இனிய அமுதம்.
பின்னாகன்—குமரவேள், திருஞான
சம்பந்தர் முதலியோர். வன்னா—உலக்
கைப்பாட்டு. உள்—மனம்.

(9) வேகை—பொதுமகள்.
‘விண்ணுனோர் பூசைபுரியும் அம்போ
ருகத்தான்’ எனக் கூட்டுக. அம்போ
ருகம்—தாமரை. நிறைந்தசம்பூரணம்—
சுருவவியாபகம்.

(11) கண்மம்—இருவினை. அரும்பி—சிறிதாகத்தோன்றி. அவா—ஆசை. கீம்புலன்—கீம்பொறிகளாலும் நுகரப்படும் விஷயங்கள். அவைசுவை ஒளி ஊறு ஓசை நாற்றம் என்பன. சென்மவியாதி—பிறவியாகிய பிணி (ரணம்). சத்ரமிடுதல்—அறுத்துக் காரமிடுதல்.

(12) அமயம்—பொழுது. சண்பகாடவி—சண்பகச்சோலை.

(13) தட்டழிதல்—நிலைகலங்குதல். தேங்குதல்—நிறைதல். ஒங்காரவட்டம்—பிரணவம்.

(15) ஒல்லாமல்—இகழாமல்.

(18) கௌவை—கலக்கம்.

(20) மூடு—அடிமரம். சாலை—வேதனாற்பிரிவு. அறமுதனாற்கு—சதுர்வித புருஷார்த்தங்கள்; அவைஅறம், பொருள், இன்பம் வீடென்பன.

(22) பணிமறுகு—சங்கவீதி. பவமறுகு—சென்மவீதி.

(23) அரைமாத்திரை—அரைக்கண்ம். கபாடஞ்செய்தல்—கதவடைத்தல்.

(24)—கான்—வாசனை. சிவமது கங்கை—குற்றாலத்துள்ளதொரு தீர்த்தவிசேடம்.

(25) கலுழன்—கருடன்.

(27) பன்னுதல்—சொல்லுதல். உன்னுதல்—நினைத்தல். போதித்தல்—அறிவுறுத்தல்.

(28) குரம்பை—கூடு (உடல்). மருண்டேன்—மயங்கினேன். சித்தாம் புயம்—மனத்தாமரை.

(29) சண்டன்—யமன்.

(30) வாதித்தல்—துன்பப்படுத்தல். கழிசல்—கழிக்கத்தகுந்தது.

(31) உழை—மான்.

(33) புரத்தல்—காத்தல். உற்பனஞானம்—உண்மைஞானம்.

(34) அருவம்—உருவமில்லாதது. சொருவம்—உருவமுள்ளது. செரு—போர். அளித்தல்—காத்தல்.

(35) அருணாட்டம்—அருட்பார்வை. ஒன்றுமறியார் என்பது ஒன்றறியார் என்றானது விகாரம்.

(36) சென்னி—தலை. வேதா—பிரமன். விதி—நியாமகன். வித்து—விதை.

(37) பஞ்சபூதவிடயம், வெறிவிடயம் எனக் கூட்டுக. 1 விடவோ—செலுத்தவோ. 2 விடவோ—நீக்கவோ. கவுரி—பார்வதி.

(38) நலிதல்—வருந்தல். ஒடுக்கம்—அழிவு. தோற்றம்—பிறப்பு.

(40) தயா—கருணை.

(41) ஆற்பதம் என்பது ஆஸ்பதம் என்னும் வடமொழியின் சிதைவு. பற்றுக்கோடென்பது அதன்பொருள்.

(42) உரகம்—பாம்பு. சடாடவி—சடைக்காடு.

(43) தூறு—அடர்த்துதல், மனம் ஊறுபடாது—மனம் வருந்தாது.

(44) மறுக்கி—கலக்கி. சுறுக்கு—விரைவுப்பொரு ளுணர்த்துவதோர் குறிப்புமொழி. குறுக்கி—குறைத்து. தறுக்குதல்—செருக்குதல். மந்தி—பெண்குரங்கு. மொக்கி—தின்று. உறுக்கி—அதட்டி.

(45) அந்தி—மாலைக்காலம். காலன்—யமன். தெறுதல்—அழித்தல். அந்தயகாலம்—முடிவுநாள்.

(46) ஆன்மாமன்று—சிறந்த நடனசபை.

(58) இம்பர்—இவ்விடம். உம்பர்—தேவர். கானவர்—குறவர்.

(60) சடைவு—வெறுப்பு. குலாமர்—உலோபர். இடுக்கண்—துன்பம். கௌவை—செயல். ஈடழித்தல்—பெருமைகெடச்செய்தல்.

(62) பகலோன்—சூ ரி ய ன் .
திவலை—துளி.

(74) உறைப்பு—வன்மை.

(77) வளி—காற்று.

(78) புலியாதி—நிலம் முதலி
யன.

(80) ஆசித்த—விரும்பி. சாண்
என்றது சாணனவினதானிய வயிற்
றைக்குறித்துின்றது. உம்மை இழிவு
சிறப்பு.

(81) ஆரணம்—வேதம்.

(82) ஆலம்—வீடம்.

(83) விண்டு ஒன்றும்—ஆகா
யத்தையனாவிய.

(84) மித்தையென்பர்—பொய்
யென்று சொல்லுவர் (பிறர்). அஞ்சு-
பஞ்சகவ்வியம். ஆட்டி-அபிஷேகஞ்
செய்து. இடையாமல்—வருந்தாமல்.

(87) ஏலம்-மயிர்ச்சாந்து.

(89) நெய்த்தல்—இளைத்தல்.
நழுக்கல்--மூடுபோக்கிப்பிரித்தல். உட்
கி—மடிந்து.

(90) எருவாக்கிடு மெலும்பு—
பயிர்க்குறமாகவிடு மென்புத்தான்.

(91) பாதபத்மயுகம்—இரண்டு
திருவடித்தாமரை.

(93) பட்டாதிக்கம்—பட்ட
பரம்பரையாயுள்ள பெருமை.

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்து
1921 ஸ்ரீ ஏப்பிரல்மாத வரவு செலவு கணக்கு.

விவரம்	வரவு				விவரம்	செலவு			
	1921 April		1920 April			1921 April		1920 April	
I GENERAL SECTION:					I GENERAL SECTION:				
(1) Donations, Contributions வகையில் வரவு ...	100	(1) ESTABLISHMENT:—				
(2) சங்கப் பதிப்புப் புத்தகங்கள் விற்பனையில் வரவு ...	19	4	(a) மாணேஜ்மெண்டர்பீஸ் சிப்பந்திகட்டுச் சம்பளம் செல் ...	86
(3) Miscellaneous வரவு ...	10	13	(b) கலாசாலை உபாத்தியாயர் கட்டுச் சம்பளம் செல் ...	107
மொத்தம் ரூ ...	180	1	62,367	9 9	(c) மாணவர்களுக்குப் போ ஷணக்காகச் செல் ...	119	5	7	...
II EDITORIAL SECTION:					(d) Literary Section சிப் பந்திகட்டுச் சம்பளம் செல் ...	60	10	4	...
(1) சங்கத்தின் அங்கத்தினர்களிட மிருந்து சந்தா வரவு ...	15	(2) Stationery, contingen- cies வாங்கியவகையில் செல் ...	9	10	2	...
					(3) புத்தகசாலைக்கு வரும் பத் திரிகைக்குச் சந்தா செல் ...	2	12

(2) செந்தமிழ்ப் பத்திரிகைக்குச்
சந்தா வரவு ...

18 8...

(3) செந்தமிழ்ப் பத்திரிகைத் தொகுதி
தொகுதி விற்பனையில் வரவு ...

4...

மொத்தம் ரூ ...

33.12...

161...

III PRINTING SECTION:

(a) Printing

(1) சங்கம் பிரஸ்ஸில் நடத்த
வேலைகளுக்கு அச்சுக்
கூலி வரவு ...

161 4 6 ...

(2) இவ் வேலைகளுக்காகக் காதி
தன் பிரயம் வரவு ...

159 2...

(3) Miscellaneous வரவு ...

8...

(b) Binding

(1) சங்கம் பைண்டிங் துறையில்
நடத்த வேலைகளுக்கு,
பைண்டிங் சார்ஜ்
வரவு ...

85 7...

மொத்தம் ரூ ...

406 5 6

265...

(4) சங்கத்திடமிருந்து வரவு ...

பெர் சம்பந்தமாகச் செலவு ...

(5) தபால், தந்திரவகையில் செல்

(6) புத்தகப்பிரசார சம்பந்த

மாகக் காதிதன் பிரயம் அச்சுக்கூலி

வகையிற் செலவு ...

(7) சங்கம் இவ்வேலைகளை மேற்கொள்ள

சம்பந்தமாக அச்சுக்கூலி, பைண்டிங்

கூலி வகையிற் செலவு ...

(8) சங்கப்பிரசார, அச்சுக்கூலி, பைண்டிங்

மாகச் செலவு ...

(9) Miscellaneous செலவு ...

மொத்தம் ரூ ...

441.12 10

63,588

11 4

II EDITORIAL SECTION:

(1) சிப்பந்திகட்குச் சம்பளம்
செல் ...

35

(2) செந்தமிழ்ப் பத்திரிகை சம்பந்தமாக
வாங்கியகாதிதன் அச்சுக்கூலிவகையில்
செலவு ...

40

(3) தபால், தந்திரவகையில் செல்

8 4 9

மொத்தம் ரூ ...

83 4 9

8 1 9

III PRESS SECTION:

(a) Printing.

(1) சிப்பந்திகட்டுச்சம் பளம் செல் ...	136	5
(2) அச்சாயிதிற்கு டைப்ஸ்வகை யரா வாங்கியவகையில் செல் ...	75
(3) Furniture வாங்கிய வகையில் செல் ...	25	12
(4) Contingencies வாங்கிய வகையில் செலவு ...	187	13	11
(5) Miscellaneous செலவு	15	6

(b) Binding.

(1) சிப்பந்திகட்டுச்சம் பளம் செல் ...	27	3	5
(2) Contingencies வாங்கிய வகையில் செலவு ...	34	12	9
மொத்தம் ரூ	487	14	7

ஆகமொத்தம் வரவு ரூ. ...	570	2	6	62,793	9	9	ஆக மொத்தம் செலவு ரூ.	1013	...	2	68,596	13	1
மாத ஆரம்பத்திலிருந்த கையிருப்புத் தொகை ரூ. ...	1282	12	4	2028	15	3	மாத முடிவில் மீதியிருப்புத் தொகை ...	8839	14	8	1225	11	12
ஆகமொத்தம் ரூ. ...	1852	14	10	64,822	9	...	ஆகமொத்தம் ரூ. ...	1852	14	10	64,822	9	...
* By C. Pass Book 650-0-0													
Cash on hand 189-14-8													

Audited and found correct.

V. S. RAMASWAMI,

AUDITOR

5-6-21.

LAKSHMINARAYANAN,

Ag. Manager.

MADURA TAMIL SANGAM.

2-5-21.

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்து

1921-ஸ்ரீ மேமாத வரவு செலவு கணக்கு.

விவரம்.	வரவு		விவரம்	செலவு	
	1921 May	1920 May		1921 May	1920 May
I GENERAL SECTION:			I GENERAL SECTION:		
(1) Donations Contributions வகையில் வரவு ...	100		(1) ESTABLISHMENT:—		
(2) சங்கப்பதிப்புப் புத்தகங்கள் விற்பனையில் வரவு.	39 10 6		(a) மானேஜ்மெண்டு ஆபீஸ் ஸ்டெம்பாண்டிங் சம்பளம் செல் ...	164 3 8	
(3) Miscellaneous வரவு 6		(b) கலாசாலை உபாத்தியாயர் கட்டுச் சம்பளம் செல் ...	107	
மொத்தம் ...	139 11 ...	118	(c) மாணவர்கட்குப் போஷணைக்காகச் செல் ...	126 7 2	
			(d) Literary Section ஸ்டெம்பாண்டிங் சம்பளம் செல் ...	59	
II EDITORIAL SECTION:			(2) Stationery, contingencies வாங்கியவகையிற் செல் ...	17 8 11	
(1) சங்கத்தின் அங்கத்தினர் களிபிட்டு சந்தாவரவு	12		(3) புத்தகசாலைக்குவரும் பத்திரிகைக்குச் சந்தா செல் ...	2 12 ...	
			(4) Furniture வாங்கிய வகையில் செல் ...	2 12 ...	
			(5) சங்கக்கட்டட வகையாரிப்பேர் சம்பந்தமாகச் செலவு ...	57 5 ...	

(3) 'செந்தமிழ்'ப் பத்திரிகைக் குச் சந்தாவரவு ...	29	6	...
(8) 'செந்தமிழ்'ப் பழைய தொகுதிகள் வித்ர வகையில் வரவு ...	61	11	...
மொத்தம் ...	103	1	...

III Press Section:

(a) Printing:			
(1) சங்கம் பிரஸ்ஸில் நடந்த வேலைகளுக்கு அச்சக் கூலி வரவு ...	248
(2) ஷேவேலைக்காகக் காதி தக்கிரயம் வரவு ...	63	12	...
(3) Miscellaneous வரவு...	31	3	...
(b) Binding:			
(1) சங்கம் பைண்டிங் டூபிசில் நடந்த வேலைகளுக்கு பைண்டிங்சார்ஜ் வரவு ...	23	8	...
மொத்தம் ...	386	7	...

(6) தபால், தந்திவகையில் செலவு ...	9	9	6
(7) புத்தகப்பிரசுரமும் பந்தமாகக் காதிதக்கிரயம் அச்சக்கூலி வகையிற் செலவு ...	1		
(8) சங்கச்சில்லறைவேலைகளும் பந்தமாக அச்சக்கூலி, பைண்டிங் கூலிவகையிற் செலவு ...	3	8	...
(9) சங்கப்பரிசீலனைகள் சம்பந்தமாகச் செலவு ...	1	9	...
(10) Miscellaneous செலவு ...	1	1	...
மொத்தம் ...	553	12	3
552	...	11	
II EDITORIAL SECTION:			
(1) சிப்பந்திகட்குச் சம்பளம் செல் ...	35
(2) 'செந்தமிழ்'ப் பத்திரிகைசம் பந்தமாக வாங்கிய காதிதம் அச்சக்கூலி வகையிற் செல் ...	107	13	...
(3) தபால், தந்திவகையிற் செல் ...	19	13	6
மொத்தம் ...	162	10	6
8	13	6	

III PRESS SECTION:

(a) Printing:

(1) சிப்பந்திகட்டுச் சம்பளம் செல் ...	167	3	4
(2) அச்சாபீஸிற்கு டைப்ஸ் வகையரா வாங்கியவகையில் செல்	39	2	6
(3) ரிப்பேர் வகையிற்செலவு...	3	4	...
(4) Contingencies வாங்கிய வகையில் செலவு ...	80	1	7
(5) Miscellaneous செலவு	7	...

(b) Binding:

(1) சிப்பந்திகட்டுச் சம்பளம் செல் ...	32	5	7
(2) Contingencies வாங்கிய வகையிற் செலவு ...	44	4	...

மொத்தம் ...

366 12 ...

...

...

[illegible]

Audited and found correct,